

Nazarje

Opravili volitve

V nazarskem delavskem domu so v petek dopoldne zasedali zbori skupščine občine Mozirje. Najprej so delegati na ločenih sejah izvolili predsednike in podpredsednike zborov, nato pa so na skupni seji izvolili predsednika in podpredsednika skupščine občine Mozirje. Ob funkciji bosta še naprej opravljala Lojze Plaznik in Jože Rakun. Po konstituiranju občinske skupščine so izvolili še predsednika in člane predsedstva SR Slovenije.

Po opravljenih volilnih postopkih so zbori nadaljevali skupno zasedanje. Med drugim so obravnavali osnutek sprememb družbenega načrta občine Mozirje za to srednjeročno obdobje, razpravljali pa so tudi o številnih točkah s področja pravosodja, proračuna, politike cen in o drugih zadevah.

Maturantski ples

Pod pokroviteljstvom delovne organizacije Elektrostrojna oprema iz Titovega Velenja so v Rdeči dvorani preteklo soboto zaplesali maturanti Centra srednjih šol. Maturantov se je skupaj s starši in drugimi gosti zbralo v Rdeči dvorani več kot 2000.

V posebni točki sta zaplesala tudi naša znana plesalca Venera, ki je tudi pripravila sobotni program, in Drago Šulek, predstavili pa so še plesalci plesnega kluba iz Titovega Velenja.

Gostje s Kosova v Gorenju

Zadovoljni z dosedanjim sodelovanjem

Delegacija Socialistične avtonomne pokrajine Kosovo, ki jo je vodil predsednik predsedstva Šefet Jashari, je v spremstvu predsednika izvršnega sveta Slovenije Janeza Zemljariča in predsednika predsedstva Viktorja Avblja med delovnim obiskom v naši republiki v petek dopoldne obiskala tudi občino Velenje.

Najprej so se gostje s predstavniki občine pogovarjali o dosedanjem sodelovanju na gospodarskem in drugih področjih, precej pozornosti pa so namenili možnostim nadaljnjega krepitve teh vezi. Titovo Velenje dobro sodeluje s Titovo Mitrovico, uspešno je sodelovanje velenjskega Vegrada z gradbinco v Gnjilanjih. Že vrsto let pa uspešno poslovno sodelujeta tudi tovarna Gorenje in to-

varna elektromotorjev v Džakovici. O konkretnih oblikah sodelovanja so se gostje s Kosova pogovarjali še s predstavniki sestavljene organizacije Gorenje.

Po ogledu proizvodnje so jih člani začasnega kolektivnega poslovnega organa Gorenja seznanili z rezultati gospodarjenja te delovne organizacije, sanacijskim programom in razvojnimi cilji. Ta velenjski kolektiv je z organizacijami na Kosovu pričel sodelovati že pred 16 leti, in sicer s tovarno amortizerjev v Prištini. To sodelovanje še sedaj uspešno poteka. Še obsežnejša in kvalitetnejša oblika sodelovanja pa je s tovarno elektromotorjev v Džakovici. Pred časom so skupaj osvojili proizvodnjo elektromotorjev za kompresorje za hladilnike in

zamrzovalne skrinje v sodelovanju z italijanskim partnerjem. Lani so na Kosovu izdelali 250 tisoč komadov, sedaj pa bi radi proizvodnjo razširili na milijon kompresorjev. Vrednost te naložbe znaša 400 milijonov dinarjev, na novo pa se bo lahko zaposlilo 230 delavcev. Poleg tega Gorenje načrtuje še izgradnjo servisa za popravilo elektromotorjev. Kar več kot 95 odstotkov svoje celotne proizvodnje tovarna elektromotorjev v Džakovici proda preko aranžmajev z Gorenjem. Prav zaradi takega sodelovanja obstaja obojestransko zanimanje za vključitev te tovarne v sestavljeno organizacijo združenega dela Gorenje.

Gorenje je lani prodalo na Kosovu za 320 milijonov dinarjev izdelkov, letos pa naj bi se ta povečala že na 550 milijonov dinarjev. Vrednost kupljenega reprodukcijskega materiala s Kosova je lani znašala 460 milijonov dinarjev, letos pa naj bi kupili na Kosovu že za 820 milijonov dinarjev reprodukcijskega materiala. Gorenje načrtuje v prihodnje več takšnih oblik sodelovanja še z nekaterimi drugimi kolektivi, na primer s kombinatom Trepča, Famip Prizren, Balkanom v Suvi reki in še z nekaterimi drugimi.

Gostje s Kosova so izrazili zadovoljstvo nad dosedanjim uspešnim sodelovanjem in v celoti podprli razvojne načrte sozda Gorenje ter celotne velenjske občine v zvezi s tem. Dejali so, da se je prav po zaslugi Gorenja tovarna elektromotorjev v Džakovici postavila na noge.

Francka Herga na obisku

V petek je Gornjo Savinjsko dolino obiskala podpredsednica republiškega sveta zveze sindikatov Francka Herga s sodelavci. Najprej je obiskala temeljno organizacijo združenega dela Gorenje—Mali gospodinjstvi aparati v Nazarjah, si ogledala proizvodnjo in se z gostitelji zadržala na krajšem razgovoru. Kasneje se je pomudila v Modni konfekciji Elkrej, kjer si je prav tako ogledala proizvodne prostore, nato pa so jo predstavniki Elkreja seznanili s svojimi dosedanjimi dosežki in razvojnimi usmeritvami, pogovorili pa so se tudi o delovanju sindikalne organizacije v tem kolektivu. Delovni obisk v mozirski občini je Francka Herga sklenila s sestankom z vodstvi občinskih družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine in združenega dela. Na tem sestanku so razpravljali o gospodarjenju v mozirski občini in o delovanju občinske organizacije zveze sindikatov.

Jutri volilna seja

Sindikalni organizaciji prav tako ne manjka dela. Jutri bo v prostorih delavskega doma v Nazarjah volilna in programska seja občinskega sveta zveze sindikatov Mozirje. Člani sveta bodo seveda obravnavali delo sveta in njegovih organov v preteklem obdobju, razpravljali bodo o oceni samoupravnih družbeno-ekonomskih razmer v občini, sprejeli pa bodo tudi programske smernice občinske sindikalne organizacije.

Svetovni dan invalidov

Na pobudo mednarodne organizacije invalidov FIMIC, vanjo so včlanjene tudi naše invalidske organizacije, praznujemo invalidi vsako prvo pomladansko nedeljo, kot svetovni dan invalidov.

S tem želimo vse ljudi sveta opozoriti na probleme s katerimi se celo življenje ubadajo invalidi. Dan vzbujajo občutek, da se pomladi, ko se življenje na novo poraja, odpirajo tudi novi pogledi na prizadevanje in skrb za družbeno in socialno varstvo invalidnih oseb. Vsako leto mednarodna organizacija invalidov določi posebno geslo s katerim izražamo želje po celoviti akciji vseh za reševanje posameznih vprašanj invalidnih oziroma telesno prizadetih oseb.

»Invalid tvoj tovariš!«, »Delo invalidu!«, »Mislimo na invalide — gradimo brez ovir«, »Preprečimo invalidnost«, so gesla iz prejšnjih let. Spodbujajo razmišljanje kako naj bi v družbi reševali probleme invalidske populacije.

S sprejemom novih zakonskih obveznosti na področju preprečevanja invalidnosti je podana obveza vseh, delavcev v organizacijah združenega dela in drugih občanov, da delajo in živijo tako, da do invalidnosti ne bo prišlo. Zal ni mogoče v celoti preprečiti invalidnost. Zato pa naj ima vsak za delo sposoben

invalid pravico do dela, do preizporeditve in podobno. Od tod tudi upravičena zahteva invalidov, da ne prosijo za miloščino, temveč za enakopravno obravnavo, še zlasti takrat, ko tudi invalid izpolnjuje enake pogoje kot zdrav občan oziroma delavec. Zato bi bilo nujno, da v naši družbi čimprej uveljavimo spoznanje, da je takšno obravnavanje v skladu s socialističnim pojmovanjem, po katerem je delo pravica in dolžnost vsakega človeka, tudi invalida. To je sestavni del socialističnega humanizma in morale samoupravne socialistične družbe. Sredstva, ki jih bo naša družba vlagala za delo teh oseb v normalnih in posebnih pogojih, bodo tudi v ekonomskem smislu bolj namensko vložena od tistih, ki jih daje za vzdrževanje v obliki invalidskih pokojnin, socialnih podpor in kritja velikih oskrbnih stroškov v raznih zavodih.

Letos je geslo usmerjeno k pozivu »Za mir in socialno varnost invalidov«.

Za konec še tole. V naši dolini je za invalide že veliko storjenega, lahko pa naredimo še več, če bomo vsi spoznali, da je invalid resnično naš tovariš, da ne želi biti izločen, ampak noče biti aktivno vključen pri naši socialistični izgradnji!

Edvard Centrih

Sozd Gorenje

Danes referendum

Z željo, da bi ostala sestavljena organizacija združenega dela Gorenje kar najbolj trdna gospodarska in razvojna tvorba, namenjajo v zadnjih mesecih v tem poslovnem sistemu vso pozornost nadaljnjemu razvoju in krepitvi družbeno-ekonomskih in samoupravnih odnosov. Tudi na ta način želijo pospešeno odpraviti ugotovljene slabosti, utrditi medsebojne odnose ter zagotoviti hitrejši razvoj tako posameznih delovnih organizacij Gorenje kot sozda Gorenje.

Te dni so zbori delavcev že sklepali o sprejemu samoupravnega sporazuma o medsebojnih pravicah, obveznostih in dolžnostih med delavci DSSS Gorenje SOZD in delavci članic ter o samoupravnem sporazumu o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in čistega dohodka.

Danes, v četrtek, 29. marca, pa je v vseh delovnih organizacijah Gorenje referendum, na katerem delavci odločajo o sprejemu novega statuta sozda Gorenje. Sprejem samoupravnih splošnih aktov sodi v prizadevanja, da bi dobilo Gorenje novo razvojno in samopravno podobo ter da bi znotraj sozda uveljavili takšne odnose, ki bi bili kar najbolj sprejemljivi za vse. Poudariti je treba, da je bila v delovnih organizacijah in skupnostih javna raz-

prava o predlogih dokumentov nadvse razgibana. Izrečenih je bilo okrog 600 mnenj, pripomb in predlogov. Večino so jih pri oblikovanju predlogov dokumentov tudi upoštevali.

V Gorenju želijo s sprejemom novih samoupravnih splošnih aktov ustvariti pogoje za hitrejši razvoj tako posameznih delovnih organizacij kot sozda, delitev dela in specializacijo, čvrstejši samoupravne odnose, nadalje združevanje sredstev in kadrov, usklajevanje poslovne politike in skupno nastopanje. Nadalje želijo uveljaviti skupno in dolgoročno planiranje, pa zahtevnejše oblike odnosov pri pridobivanju celotnega dohodka. Uveljaviti želijo tudi skupne odnose za urejanje odnosov na področju delovnih razmerij, nagrajevanja po delu in inovacijske dejavnosti.

Najboljša osnova za nadaljni razvoj in preobrazbo Gorenja bo prav gotovo uspešno zaključena prva faza preobrazbe družbeno-ekonomskih in samoupravnih odnosov, se pravi uspel današnji referendum.

Hkrati z glasovanjem o sprejemu samoupravnega sporazuma o združitvi v Gorenje SOZD in novega statuta Gorenje SOZD pa poteka v nekaterih delovnih organizacijah (Gorenje TGO in GPS) tudi glasovanje o samoupravnih in poslovnih preobrazbi letih.

Med ogledom proizvodnje

Celjsko območje

Gospodarska gibanja v preteklem letu

Gospodarstvo celjske regije je glede na zaostrene gospodarske razmere doseglo v preteklem letu razmeroma ugodne rezultate. Ti se kažejo v povečanju proizvodnje ter izvoza, presežena pa so bila tudi planska predvidevanja tako pri celotnem prihodku kot pri dohodku in akumulaciji. Po podatkih medobčinskih gospodarskih zbornic Celje in Velenje se je povečal izvoz za 23 odstotkov od tega konvertibilni za 33 odstotkov, uvoz pa se je povečal za 33 odstotkov. Pokrile skupnega izvoza se je tako znižalo od 117, odstotka na 109,3 odstotka, pokrile uvoza iz konvertibilnega področja od 111,7 na 115,3 odstotka, izboljšalo pa se je pokrile uvoza iz konvertibilnega območja od 111,7 na 115,3 odstotka. Kot ugotavlja v svoji analizi služba družbenega knjigovodstva sta na takšno gibanja vplivali predvsem občini Celje in Velenje, kjer je rast uvoza orešela izvoz. Ti dve občini tudi ne pokrivata v celoti konvertibilnega uvoza z izvozom.

V zadnjem obdobju so se porabljena sredstva večala hitreje kot celotni prihodek enako velja tudi za preteklo leto za večino občin celjskega območja, razen za Mozirje in Slovenske Konjice, kjer se je to razmerje nekoliko izboljšalo. Na čezmerno rast porabljenih sredstev so v največji meri vplivali izdatki za surovine in material, ki so se povečali za 61 odstotkov. Veliko stroškov je imelo gospodarstvo celjske regije tudi za poznejše ugotovljene stroške poslovanja iz preteklih let, negativnimi tečajnimi razlikami itd.

Na območju celjske regije smo v preteklem letu dosegli za 43 odstotkov več dohodka kot leto poprej, kar je dobrih 13 odstotkov več kot smo načrtovali. Plan sta najbolj presegli občini Zalec in Slovenske Konjice.

Največjo gospodarsko rast sta dosegli občini Slovenske Konjice in Mozirje s stopnjo 57 odstotkov, nadpovprečno rast dohodka pa sta dosegli

tudi občini Zalec in Velenje (44 odstotno), medtem ko druge občine niso dosegle regijske rasti.

Dohodek se je v preteklem letu na področju celjske regije najbolj povečal v kmetijstvu (za 52 odstotkov), trgovini (49 odstotkov) in v industriji (48 odstotkov). Najbolj pa so zaostajale finančne, tehnične in druge poslovne storitve ter gradbeništvo.

V preteklem letu beležimo znižanje sredstev za skupno in splošno porabo iz 22,3 odstotka na 19,9 odstotkov in znižanje deleža razporejenih čistih osebnih dohodkov iz 33,3 na 30,1 odstotka. Tako se je povečal delež sredstev za akumulacijo iz 14 na 16 odstotkov. Preko celega leta so rastle obresti za kredite hitreje od dohodka, njihov delež v razporejenem dohodku pa se je zvišal iz 10,4 odstotka na 14,3 odstotka. Na to so vplivale višje obrestne mere ter povečan obseg predvsem kratkoročnih kreditov.

Razveseljiv pa je podatek, da se je akumulativna sposobnost gospodarstva povečala z indeksom 163. Na območju regije izstopajo z rastjo akumulativnih sredstev Slovenske Konjice, Mozirje — indeks 199 ter Laško.

V regiji pa imamo tudi zelo visoke izgube. Število organizacij, ki so poslovale z izgubo se je znižalo od 42 na 37, vendar pa se je višina izgube povečala za 78 odstotkov in znaša približno 6,4 milijarde dinarjev. Izgube so izkazovale vse občine, najbolj pa so se povečale v občini Velenje — za 83 odstotkov.

Služba družbenega knjigovodstva ugotavlja tudi, da se medsebojno zadovoljevanje povečuje, kar slabša likvidnost gospodarstva. Povečale so se terjatve do kupcev, nepokrite terjatve, obveznosti, do dobaviteljev itd. Sredstva na žiro računih pa se znižujejo. Tako sega gospodarstvo za premostitev težav po kreditih, predvsem kratkoročnih.

Delovni čas

V nedeljo ob 2. zjutraj smo premaknili urne kazalce za eno uro naprej in tako prešli na letni čas. Ker pa je večina organizacij združenega dela ob prehodu na jesenski čas pričela z delom ob 6. uri in ni upoštevala usmeritev, da bi začeli delo ob 7. uri in pričetka delovnega časa s premaknitivno urnih kazalcev ne bi spreminjali, so nastale v mnogih okoljih težave, saj morajo nekateri delavci vstajati praktično skoraj sredi noči. Zelo zelo zgodaj pa morajo prebujati tudi svoje otroke. Prav zato so se mnogi obračali na oba komiteja pri izvršnem svetu skupščine občine Velenje.

Člani izvršnega sveta ponovno poudarjajo, da je pričetek delovnega časa stvar delavcev v organizacijah združenega dela, torej se o tem sami odločajo, usmeritev, ki so jo na seji lani potrdili delegati zbora združenega dela skupščine občine Velenje pa je tudi jasna. Pomaknimo delovni čas na 7. uro in prenehajmo o njem razpravljati, vedno kadar premikamo urne kazalce. Menda pa smo se iz dosedanjih izkušenj nekaj že naučili in gospodarsko stanje v kakršnem se nahajamo nam resnično ne dovoljuje še slabšega že itak preslabega izkoristka delovnega časa.

Izvršni svet SOB Velenje

Zberimo več sekundarnih surovin

Zbiranje sekundarnih surovin je za našo predelovalno industrijo izredno velikega pomena, saj smo tudi na tem področju v Jugoslaviji še v veliki meri odvisni od uvoza. Na velenjskem področju smo dosegli že dokaj dobre rezultate, predvsem na področju zbiranja sekundarnih surovin v organizacijah združenega dela, še mnogo premalo pa je bilo narejenega na področju zbiranja teh surovin v gospodinjstvih. Na zadnji seji so tej problematiki namenili vso pozornost tudi člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Potrdili so usmeritve, ki jih je za to področje dejavnosti pripravila delovna organizacija Dinos. Medobčinske gospodarske zbornice in izvršni sveti občinskih skupščin naj bi bili pobudniki aktivnosti zbiranja koristnih odpadkov skupaj z organizacijami za pripravo sekundarnih surovin. Splošna združenja se morajo vključevati v dejavnost s pripravo strokovnih rešitev na področju zbiranja, priprave, predelave in uporabe lastnih koristnih odpadkov kot pomembne nove surovinske osnove našega gospodarstva. Odbor za sekun-

darne surovine pri gospodarski zbornici mora dati pobude, pripravljati predloge in koordinirati delavnost med ozdi, občinskimi gospodarskimi zbornicami, splošnim združenjem in izvršnim svetom. Za doseg ciljev čim večjega zbiranja, boljše predelave in uporabe sekundarnih surovin je potrebno dopolniti zakon o ravnanju z odpadki. Skleniti pa je treba tudi sporazume med organizacijami združenega dela iz dejavnosti sekundarnih surovin o tesnejši medsebojni povezanosti zlasti na področju delitve dela, organiziranja in predelave odpadkov v sekundarne surovine ter novih investicij.

Člani izvršnega sveta so pozvali gospodarsko zbornico, da nadaljuje z analizo stanja zbiranja in vračanja koristnih odpadkov v občini Velenje. Ko bo to izdelano bo izvršni svet ponovno govoril o tej problematiki. Dali so pobudo predsedstvu občinske konference in Vekosu, da pristopimo k pomladanskemu čiščenju našega okolja. V akcijo je potrebno pritegniti tudi Dinos in Surovino, ki naj vse koristne odpadke odpeljeta. Komite za

gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja so zadolžili, da koordinira v okviru letnih občinskih akcij, akcije izvajanja organiziranega zbiranja koristnih odpadkov. Pri tem mora sodelovati še občinski inšpektorat, delovni organizaciji Dinos in Surovina, Vekos ter preko občinske konference SZDL krajevne skupnosti. Pozvali pa so tudi Surovino, da

tudi ona pripravi oceno za večje in kvalitetnejše zbiranje odpadnih surovin v občini Velenje. Ob tem pa morda še to: Pri Dinosu je ustanovljena služba za razvoj zbiranja strupenih odpadnih snovi in odpad. Prav bi bilo, da bi delovne organizacije, ki razpolagajo z njimi posredovale podatke.

M. Z.

Revitalizacija Starega Velenja

Veliko pozornosti so člani velenjskega izvršnega sveta namenili na zadnji seji tudi revitalizaciji Starega Velenja. To je naloga, ki smo si jo v občini Velenje zadali že pred leti, vendar zaradi pomanjkanja denarja k njej še nismo mogli pristopiti.

Sedaj je izdelan programski del revitalizacije starega mestnega dela, ki je osnova za široko javno obravnavo. V mesecu aprilu bo to gradivo razgrnjeno v kra-

jevni skupnosti Staro Velenje, v občinski skupščini, o njem pa bodo razpravljali tudi delegati samoupravne komunalne in stanovanske skupnosti, prav pa bi bilo, da bi se v razpravo vključili tudi drugi, saj gre za stari del Veleja, ki naj bi postal pomemben in znamenit del našega mesta in naj bi v njem uveljavljali svoje interese prav vsi občani. O revitalizaciji Starega Velenja bomo več pisali v prihodnji številki Našega časa.

Sindikat velenjske Name

V delo vključiti čimveč mladih

Z dosedanjim delom osnovne organizacije sindikata so v velenjskem tozdu Veleblagovnice Ljubljanske Neme nadvse zadovoljni. Vloga in pomen sindikata je še zlasti v kolektivih, ki so dislocirani zelo pomembna. Delavčev zaupanje pa se ob uresničitvi vseh zastavljenih nalog še krepi. To poudarjajo tudi v 172-članskem kolektivu velenjske Name, kjer je sindikat pobudnik, nosilec in izvajalec najrazličnejših nalog za kar najboljše počutje vseh delavcev.

Na podlagi izkušenj, ki so si jih pridobili z delom v prejšnjih letih, so si tudi za letošnje zastavili bogat in raznolik delovni program. Ob sprotne spremljanju periodičnih in zaključnega računa, obravnavanja soupravih aktov bodo precej pozornosti namenili strokovnemu izobraževanju delavcev, vavstvu pri delu, SLO in podobnemu. Vse to skupaj z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami. Pravkar pa potekajo priprave na volitve vseh sa-

Miha Krivec

moupravnih organov, ki jih bodo volili te dni. Že doslej so se precej vključevali v delo sindikalne konference, ki je na nivoju delovne organizacije ter občinskega sindikalnega sveta. Delavci velenjske Name preko svojega sindikata prisluhnejo tudi težavam v

širši družbenopolitični skupnosti. Zadnji lep primer je, ko je kolektiv Name priskočil na pomoč Gorenju. Pomagali so jim tako, da so jim ponudili kredit in odložili vrnitev sredstev, ki bi jih sicer v sklad skupnih rezerv morali vrniti letos, za nadaljnjih pet let.

Zelo dobro imajo organizirano tudi informiranje. Poleg glasila delovne organizacije, poteka informiranje preko interne razglasne postaje, oglasnih desk, sindikalnih skupin, teh je sedem, in zbora delavcev, ki ga sklicujejo za vsako izmeno posebej. Vsak, ki želi biti informiran, ima za to veliko možnosti.

Veliko pozornost v Nami posvečajo tudi odih, letovanju in rekreaciji delavcev. Ob morju imajo dva počitniška doma, širno Jadransko obale pa postavljajo več počitniških prikolice. Dve počitniški hišici pa imajo v planinah. Zanimanje je med delavci izredno veliko, tudi zaradi zmernih cen. Tudi za zimsko letovanje je v času počitnic veliko zanimanje. Zelo razgibana je rekreacija. Poleti lahko delavci kegljajo, streljajo,

igrajo mali nogomet, šah, gojijo trim kolesarjenje, kros in plavanje. Vsako leto, letos v Slovenj Gradcu, pa se delavci zberejo na letnih športnih igrah. Pozimi pridejo na svoj račun ljubitelji smučanja. Aktivno se vključujejo tudi v občinska sindikalna tekmovanja. Sindikat vsako leto pripravi dva ali tri enodnevne izlete v bližnje kraje, po poteh spominskih obeležij. S svojim delom je pričela tudi planinska sekcija, ki v svoje vrste vključuje številne ljubitelje planin. Prav tako sindikat vsako leto skupaj s komitejem za LO in DS organizira obrambni dan na katerem se delavci teoretično in praktično usposablajo s področja družbene samozagrade in ljudske obrambe.

»Naš sindikat zelo dobro sodeluje tudi z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami. Ker je naš kolektiv med najmlajšimi, je naša skrb in želja, da bi bila mladinska organizacija kar najbolj delavna. Veliko pozornosti bomo namenili tudi sprostitvi delavcev po napornem delu. Žal ugotavljamo, da se v delo sindikata vključujejo predvsem starejši delavci. V bodoče bo potrebno vanj vključiti več mladih.« je sklenil svojo pripoved predsednik izvršnega odbora osnovne organizacije sindikata velenjske Name, Miha Krivec.

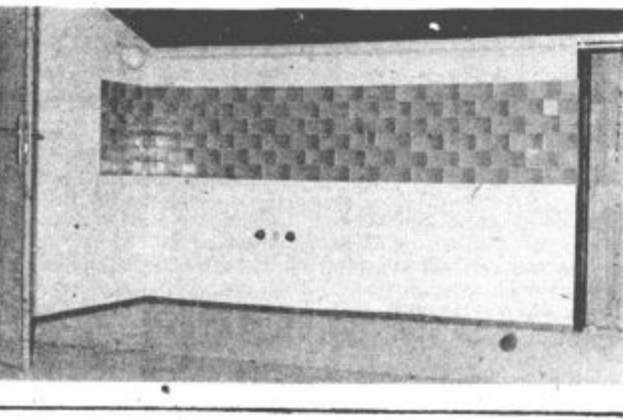
B. Mugerle

Pot do cenejših stanovanj

V času, ko nas pri reševanju stanovanjskih vprašanj, pestijo denarne in prostorske težave, se zatekamo k rešitvam, ki so bile pred nekaj leti znane samo v velikih, zatrtih mestih. Ena takšnih rešitev je obnavljanje podstrešij na družbenih (seveda tudi zasebnih) stanovanjskih zgradbah, ki jih v sicer novem Titovem Velenju in njegovi okolici ne manjka. Največ je doslej na tem področju v občini storil Zdravstveni center, ki je ob pomoči Samoupravne stanovanske skupnosti Velenje, v prvih letošnjih mesecih obnovil na svojih stanovanjskih blokih v Topolšici štiri podstrešja. Na takšen način so pridobili kar osem dvosobnih stanovanj velikih po 65 m². Obnova podstrešij je vsaj trikrat koristna: izkoristimo že zgrajene, neuporabljene prostore, prihranimo vsaj tretjino sredstev, ki bi jih sicer potrošili, povrh vsega pa je obnova tudi hitrejša od nove gradnje.

Izvajalec del v Topolšici je bil REK, toz Gradbena dejavnost, ki bo imel tudi v prihodnje dovolj dela, saj REK pripravlja obnovo številnih podstrešij v krajevni skupnosti Center desni breg.

v. v.

Rečica ob Savinji

Razprodaja oblačil in obutve

Na Rečici ob Savinji so v nedeljo pripravili razprodajo rabljenih oblačil in obutve in s to akcijo še obogatili že sicer vsejinsko bogato in raznoliko dejavnost v tej krajevni skupnosti.

Prvo takšno akcijo v Gornji Savinjski dolini sploh so pripravili odbor krajevne organizacije Rdečega križa, predsedstvo krajevne konference socialistične zveze in društvo prijateljev mladine. Poskrbeli so za dobro obveščanje prebivalcev in so z uspešnostjo akcije vsekakor zadovoljni. Predvsem zato, ker so z njo prebili led, zato si v prihodnje obetajo še večji odziv. Zanimanja je bilo dovolj, zlasti za otroška oblačila in obutve. Prireditelji si želijo, da bi se prihodnjih podobnih akcij, pripravili jih poslej vsaj enkrat letno, udeležili krajani vseh zaselkov v tej krajevni skupnosti. Prepričani so namreč, da si mnogi pravzaprav niso prav predstavljali kakšna je vsebina takšne razprodaje, nekateri pa so najbrž še nekoliko obremenjeni s

Jožica Rosenstein: »Jeseni bo zagotovo bolje«

predsodkom »rabljen«, ki pa bo v sedanjih in precej težjih časih zagotovo kaj kmalu izginil.

»Akcija je za začetek vsekakor uspela in dokazala svojo upravičenost, zato bomo razprodaje še pripravili, prav pa bi bilo, če bi se

BESEDA DELEGATA • BESEDA DELE

Obravnavana vprašanja so premalo življenjska

Na sejah skupščin samoupravnih interesnih skupnosti se kaj rado zgodi, da delegati samo dviguje roke in sklepajo tudi o stvareh, ki jih dobro niti ne razumejo. V vsebino obravnavane teme se le redkokateri poglobijo in izoblikujejo pripombe.

Na zadnji seji skupščine skupnosti socialnega skrbstva so

Krista Vah

bili delegati znova bolj molčeči. Le tu in tam jih zanima še kaj več kot je zapisano v gradivu. Krista Vah je bila v razpravi še »najglasnejša«. Na vprašanje, zakaj so reje tako enolične, brez razprav, tu in tam celo nesklepne, Krista takole razmišlja: »Vzrokov je gotovo več. Na zadnji seji skupščine socialnega skrbstva so prevladovali ženske, ki so, vsaj zaposlene, že tako in tako preobremenjene. Delegacije so najpogostejše sestajajo le zaradi formalnosti. To se krepko pozna. Delegat obravnavane teme ne osvoji, ne pozna dobro niti njene vsebine. Če poznaš le delčke, se v razpravo ne moreš vključiti. Seje hitro potekajo in zahtevni stvari težko slediš. Mnenje, ki ga poveš v razpravi, je zgolj tvoje osebno, ne »pa mnenje delegacije. Vsak delegat bi moral razumeti, zakaj gre. Tako pa so dnevi redi obširni, gradivo preobsežno in dokaj strokovno napisano. Mo-

rilo bi biti bolj konkretno, napisano v poljubni obliki in mnogo bolj življenjsko. Za veliko stvari delegati menimo, da morajo biti takšne kot so zapisane v gradivu. Verjamemo strokovnim službam, zato roke tako »vztrajno« dvigujemo. Seje so vse bolj suhoparne, vlečejo se kot jara kača.« Krista meni, da je pleg dobre poznavanje vsebine potrebno neprekinjeno delo in seveda povratna informacija, ki pa je skoraj ni. Komu naj delegati poročajo o čem so razpravljali in sklepali na seji? Zagotovo bi bila to naloga krajevnih konferenc SZDL, ki so nekakšen koodinator in usmerjevalec dela v krajevnih skupnostih. Povezovanje med strokovnimi službami, delegacijami in krajani prav tako šepa. »Tako hiter tempo življenja prinača precej slabih stvari. Namesto, da bi se ustavili ob kakšni težavi in jo poskušali odpraviti, jo obdelamo površinsko, ob koncu leta pa izpišemo iz delovnega programa. Ob tem pa pozabljamo, da iz manjših nastanejo večje, ki so težje rešljive.«

Naša sogovornica je delegatka v raznih interesnih skupnostih že vrsto let. Svojo delgatsko dolžnost opravlja z velikim veseljem. »Težje«, pravi Krista, »delajo tisti delegati, ki so to dolžnost sprejeli zato, ker so se znašli na seznamu. Če bi dobro vedeli, kakšna je njihova naloga, bi svojo dolžnost mnogo lažje opravljali in mnogo uspešneje. Seminarji za delegate so po Kristinem mnenju nujno potrebni. Vendar naj bodo manj strokovni in bolj praktični.

Skupnost socialnega skrbstva bo ena izmed tistih, ki bodo imele v vsakdanjem življenju vedno večjo vlogo. Naloge te skupnosti so življenjske, zato bo gotovo moralo biti molčečnosti delegatov v prihodnje vse manj, burnih in jednatih razprav o vseh oblikah denarnih pomoči, o delu Centra za socialno delo ter o nalogah skupnosti socialnega skrbstva vse pogostejše.

Zanimanja za razprodajo je bilo za začetek dovolj

jih lotili tudi v drugih krajih. Naša akcija je dokazala, da zanimanje obstaja, pa tudi potrebe bodo ob vse višjih cenah vse večje. Jeseni bomo razprodajo pripravili znova in jo dopolnili s prodajo rabljenih igračk, ki jih bodo prodajali otroci sami. Upamo tudi, da se bodo v

razprodajo vključili prebivalci vseh zaselkov. Povedati velja še, da so številni krajani oblačila in obutve kar podarili, pa tudi sicer so bile cene zares nizke in vsem dostopne,« je povedala članica odbora krajevne organizacije Rdečega križa Jožica Rosenstein.

Oskrba z lesom

V nazarski lesni industriji Gorenje — Glin je bila prejšnji četrtek redna seja izvršnega sveta skupščine občine Mozirje. Člani sveta so skupno z gostitelji osrednjo točko namenili trenutnemu položaju nazarskih lesarjev in problemom v zvezi s preskrbo z

lesno surovino, pa tudi dohodka. Med drugim so obravnavali tudi samoupravni sporazum o obnovi in razvoju rekreacijsko — turističnega centra na Golteh, na koncu pa so se seznanili z analizo akcije obravnavanja zaključnih računov za lansko leto.

NE

»NAS ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstnevnik »Saleški rudar«, kot tednik pa

izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk — odgovorni urednik (direktor in glavni urednik), Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakšek, Mira Zakšek in Milena Krstič-Planinc (novinarji).

Izhaja ob četrtek.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-317, 850-316.

Brzljavi naslov: Informativni center Velenje. Cena posameznega izvoda je 10 dinarjev. Letna naročnina za

individualne naročnike je 432 din (mesečna je 360 din) za inozemstvo 900 dinarjev.

Zirom račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in oprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Elektrokovinarska oprema

Pomembni izvozni dosežki

Težav, ki so v preteklem letu pestile naše gospodarstvo, tudi v Elektrokovinarski opremi ni manjkalo. Kljub temu pa se gibljejo doseženi rezultati v okviru planskih predvidevanj. Ustvarili so preko 1,4 milijarde dinarjev celotnega prihodka, kar je približno 5 odstotkov več kot so predvidevali, ostanek dohodka, doslegli so ga v višini 510 milijonov dinarjev, pa je kar za okoli 30 odstotkov višji kot so načrtovali.

Preko celega leta so jih pestile likvidnostne težave. Lastno proizvodnjo financirajo pretežno z dragimi kratkoročnimi krediti, glede na to, da veliko izvažajo pa so upravičeni tudi do ugodnejših izvoznih kreditov. Likvidnostne težave so v zimskem obdobju še težje, saj je veliko njihovih izdelkov sezonskega značaja in tako prodaja pozimi precej upade.

Vsi tozdi razen Komerciale promet, so lansko poslovno leto zaključili pozitivno. Komerciale promet pa je imela težave zaradi obresti iz naslova kratkoročnih virov financiranja, nosila pa je tudi največje breme likvidnostnih težav, saj kljub predpisom, ki veljajo pri nas, faktur ne dobivajo pravočasno poravnanih. Vzrok izgube je tako v tem tozdu predvsem to, da niso imeli ob koncu leta poravnanih vseh računov. Vrednost teh znaša kar okoli 10 milijonov din, med tem ko znaša izguba tozda okoli 3 milijonov dinarjev.

V delovni organizaciji Elektrokovinarske opreme so pripravili program za odpravo likvidnostnih težav. Ta predvideva povečano prodajo vseh njihovih izdelkov, posebej še tistih po katerih je na trgu

veliko povpraševanje.

Pomembne rezultate so delavci Elektrokovinarske opreme dosegli na področju izvoza. Po podatkih, ki so jih zbrali za širšo družbeno politično skupnost in so bili objavljeni tudi v skupščinskem delegatu, so dosegli lani za 150 milijonov dinarjev izvoza od tega na konvertabilno področje za 40 milijonov dinarjev. Tako so povečali izvoz v preteklem letu v primerjavi z letom 1982 kar za 100 odstotkov. Še smeješi so njihovi načrti na področju izvoza za letošnje leto. V tem času imajo sklenjene že številne pogodbe, tako da predvidevajo, da bodo izvoz v letošnjem letu povečali v primerjavi z lanskim letom spet za sto odstotkov. V zadnjem obdobju so namreč uspeli prodreti na trg Zahodne Nemčije s svojimi podstrešnimi stopnicami. Sklenili so pogodbo za preko 3,5 milijonov mark. Nadaljujejo s pogodbami za Madžarsko (strešna okna) in Vzhodno Nemčijo in Češkoslovaško kamor izvažajo orodja.

Vsi njihovi izdelki vsebujejo izredno malo repromateriala, ki bi ga bilo potrebno uvažati, vendar pa v delovni organizaciji Elektrokovinarske opreme devize vseeno nujno potrebujejo. Za zagotovitev repromateriala morajo namreč participirati devizna sredstva še posebej za črno in barvno metalurgijo, plastiko ter izdelke iz plastike in podobno.

V delovni organizaciji Elektrokovinarske opreme so z optimizmom stopili v letošnje leto, saj menijo, da bodo seveda če se pogoji gospodarskega razvoja ne bodo bistveno poslabšali, dosegli zadovoljive rezultate. M. Z.

EKO — tozdi Instalacije

Nov izdelek, ki smo ga doslej uvažali

V tozdu Instalacije so februarja letoš izdelali prvih devet primerkov prepolarizatorja, ki je nov domači izdelek. Tako so domačemu trgu ponudili izdelek, ki ga je bilo doslej mogoče dobiti le iz uvoza. Dokazali pa so tudi, da so sposobni v kratkem času, ki jim je bil na voljo, uspešno prehoditi pot od prvih načrtov tega izdelka do izdelave prototipa, za katerega so dobili priznanje največjega kupca — tovarne Bratstvo iz Pucareva. Vodja proizvodnje elektronaprav Franc Pustoslavšek je dejal, da je bilo opravljeno pri tem obsežno in zahtevno razvojno delo, saj je prepolarizator kombinacija elektro in strojne izdelka, čigar proizvodnja zahteva precejšnjo natančnost izdelave. To je tudi razlog, da doslej ta izdelek ni proizvajala nobena domača tovarna. Zaostreni uvozni pogoji so ustvarili potrebo za izdelavo domačega prepolarizatorja, kar je spodbudilo delavce tozda Instalacije, da so v tako kratkem času pričeli s proizvodnjo. Doslej so podpisali pogodbo za prodajo 19 prepolarizatorjev v velikosti 1500 A, 3000 A, 4500 A in 6000 A. Posebno zahtevno naročilo so dobili od tovarne Bratstvo iz Pucareva za katero so izdelali šest kosov v velikosti 6000 A v paralelnem obratovanju za 30.000 A.

Prepolarizator je naprava, ki je vgrajena med galvanske usmernike in kad v kateri poteka glavanski postopek. Njegova funkcija je menjanje polov napetosti, ki prihaja iz usmernika in se uporablja za trdo kromiranje in razmaščevanje delov, ki se kromirajo. Namenjen je torej uporabi v galvanskih obratih in je sestavni del opreme za galvanike. Sicer pa v tozdu Instalacije izdelujejo elektroopremo za galvanike od leta 1970. Doslej so izdelali približno 900 galvanskih usmernikov v napetosti od 70 do 80 odstotkov potreb na domačem trgu. Sedaj so začeli izdelovati še prepolarizator in njihova ponudba elektroopreme za galvanike je kompletna in kar je tudi pomembno, ni več odvisna od uvoza. Imajo tudi vse možnosti, da bi postalo izdelovanje prepolarizatorja nov proizvodni program, seveda le v primeru, ko bi imeli zagotovljena redna naročila kupcev. Ob ustreznih raziskavi trga pa bi imeli verjetno tudi možnosti za izvoz. Franc Pustoslavšek je dejal, da si priznanje za uspešno realizacijo novega izdelka zaslužijo vsi delavci v razvojni službi, pripravi proizvodnje in v sami proizvodnji.

Priznanje pa si zaslužijo tudi delavci v tozdu Tehnološka oprema, ki so pravočasno izdelali strojne dele iz katerih je prepolarizator sestavljen. S. G.

Redno usposabljanje

Občinski štab teritorialne obrambe Mozirje je konec prejšnjega tedna pripravil

Po Mozirju

eno izmed oblik rednega usposabljanja pripadnikov svojih enot. Teritorialci so najprej pregledali opremo in orožje, opravili druge redne zadeve in se izčrpno seznanili z družbeno-političnimi in gospodarskimi razmerami v občini, širši družbeni skupnosti in v svetu.

Delo na terenu je vedno zanimivo in koristno

Mlade prostovoljce veseli tovariški odnos

Še bolj zanimivo in pestro je bilo seveda delo na terenu, kjer so pripravili več oblik usposabljanja in preverjanja znanja. Ocena vaje je potrdila, da je bila uspešna in da so si

teritorialci znova pridobili novo znanje in sposobnosti. Ustajena navada je, da se usposabljanja vedno udeležujejo tudi mladi prostovoljci, ki so z usposabljanjem

zadovoljni, predvsem pa jih veseli tovariški odnos med starejšimi teritorialci in mladinci prostovoljci.

Inovacijska dejavnost

V ponedeljek popoldne je bila v nazarskem delavskem domu 18. seja občinskega komiteja zveze komunistov Mozirje. Sejo so predvsem namenili razpravi o stanju na področju inovacijske dejavnosti v občini Mozirje, obravnavanje te problematike pa je šodilo v priprave na problemsko konferenco o tej dejavnosti. Razpravljali so tudi o predlogu kadrovskih sprememb v predsedstvu in drugih organih centralnega komiteja ZK Slovenije in v medobčinskem svetu zveze komunistov.

Nadaljujejo tradicijo udarniškega dela

Udarniške akcije v EKO so postale že tradicija, kajti že pred dvema letoma so v tej delovni organizaciji z množičnim udarniškim delom prispevali k povečanju uresničevanju izvoznih naročil. Tudi letos so izvozna naročila presegla količine, ki jih lahko v tozdu Serijske proizvodnje izdelajo redno zaposleni delavci. Uvedli so tri izmene in začasno zaposlili 25 novih delavcev, vendar kljub temu ne bi mogli brez pomoči udarnikov pravočasno izdelati zadostne količine pohištvenih tečajev. Roki v katerih bi morali v tem mesecu izvoziti pohištvene tečaje v Češkoslovaško, so bili tako kratki, da so morali zaprositi za pomoč tudi ostale delavce delovne organizacije. Tudi tokrat se je izkazalo, da se v EKO dobro zavedajo, kako pomembno je skupno reševanje težav, dokaz zato pa je množična udeležba na udarniški akciji. Akcije se je namreč udeležilo 155 delavcev iz režijskih služb tozda Serijske proizvodnje ter iz

tozda Komerciale Promet in delovne skupnosti skupnih služb.

V tozdu Serijske proizvodnje pa se zavedajo, da kljub veliki pripravljenosti za udarniško delo, takšne akcije nikakor ne morejo postati pravilo s katerim bi reševali njihove proizvodne zagate. Zato si močno prizadevajo, da bi zagotovili vse pogoje za nemoteno proizvodnjo ter da bi s prerazporeditvami lastnih delavcev v neposredni proizvodnji poskrbeli za pravočasno uresničevanje dogovorjenih rokov. Vendar se bo morda tudi v bodoče dogajalo, da zaradi objektivnih težav (pomanjkanje repromateriala in pol. izdelkov) tega za lastnimi močmi ne bodo mogli opraviti. Zato tudi pričakujejo, da bodo podobne akcije — seveda le v izjemnih primerih — še potrebne. Dosedanji odzivi na udarniške akcije pa kažejo, da bodo imeli pri tem podporo večine delavcev v EKO. S. G.

Projekt „Velenje 2000“

Še zadnja razprava

Za »Izobraževanjem in kadrih« in »socioloških vidikih prostorskega razvoja«, je bila v petek v Titovem Velenju še zadnja panelna razprava v okviru sociološkega dela projekta Velenje 2000. Tokrat se je omejila na socialni razvoj in na vprašanja razvoja zdravstvenega varstva in o invalidnosti v občini Velenje.

Razpravo sta organizirala Občinska raziskovalna skupnost kot naročnik in Fakulteta za sociologijo, politične vede in novinarstvo kot izvajalec raziskovalne naloge. Takšne razprave so zelo koristne, saj omogočajo sprotno

preverjanje rezultatov dela in možnost dopolnitve raziskave tam, kjer se je izvajalcem še kaj izmaknilo.

V zvezi s socialnim razvojem so bili izpostavljeni štirje temeljni elementi. Kot prvi, staranja prebivalstva, načrtovanju zdravstvenega varstva v občini, zdravstvenem stanju velenjskega prebivalstva, uvozu zdravstvenega varstva, o invalidnosti, trendih invalidizacije ter o odprtih vprašanjih kratkoročnega in dolgoročnega reševanja invalidske problematike. mkp

migracijsko politiko v občini. Posledice nenačnosti v preteklosti se danes odražajo pri šolanju, zaposlovanju, generacijskem prilivu...

V sklopu vprašanj s področja zdravstva so se pogovarjali o družbeno ekonomskem položaju zdravstvenega varstva v občini, zdravstvenem stanju velenjskega prebivalstva, načrtovanju zdravstva, o invalidnosti, trendih invalidizacije ter o odprtih vprašanjih kratkoročnega in dolgoročnega reševanja invalidske problematike.

Velenje danes — in jutri

(Iz raziskave „Velenje 2000“)

Občina Velenje spada med tri najbolj razvite občine v Sloveniji. Tako kažejo statistični podatki (družbeni proizvod). Enostaven zaključek, ki bi ga lahko potegnili iz tega podatka je, da je življenje v Velenju brez posebnih problemov, z visokim življenjskim standardom in vsesplošnim zadovoljstvom občanov. Dejanska slika pa je seveda bistveno drugačna. Okrog 6000 delavcev se vozi dnevno na delo v Velenje iz sosednjih občin, kar pomeni, da ustvarjajo družbeni proizvod v Velenju, prispevki od njihovega dohodka za družbene dejavnosti, kot so zdravstvo, socialno varstvo, izobraževanje, kultura itd., pa se odvajajo v občino, kjer prebivajo. To seveda vpliva na slabšo kvaliteto družbenih storitev.

Občina Velenje je visoko gospodarsko razvita dosegla praktično v 30. letih. To pomeni, da je na račun gospodarskega razvoja bilo potrebno odrekovanje na drugih področjih. Od leta 1960 dalje se kaže skoraj šestletno zaostajanje socialnega razvoja za gospodarskim razvojem.

In kaj sploh predstavlja socialni razvoj? Ni dovolj, da se

materialni standard posameznika tako izboljša, da si lahko zgradi hišo, vikend in kupi luksuzni avtomobil. Potrebno je dvigovati kulturni nivo prebivalstva, jim ponuditi različne možnosti izobraževanja, zadržati dobro organizirano zdravstveno službo, še posebej glede na specifično gospodarsko panogo v občini — to je rudarstvo.

Na drugi strani pa ne smemo pozabiti, da si vsi občani niso mogli ustvariti enakih življenjskih pogojev in da je z večjim gospodarskim razvojem prihajalo tudi do večjih socialnih razlik med ljudmi.

Hiter gospodarski razvoj občine je terjale več delovnih rok, kot jih je bilo v občini, to pa je bila idealna priložnost za zaposlitev in dober zaslužek mladih iz drugih republik, predvsem iz nerazvitih področij. Z velikim dotokom priseljencev v velenjsko občino so se povečali stanovanjski problemi in nezadovoljstvo domačinov, ki čutijo razlike predvsem v miselnosti in navadah priseljencev. V zadnjem času se stopnjuje tudi občutek ogroženosti domačinov pred brezposelnostjo, ki pa zaenkrat še ni posebno izrazita. Bolj

zaskrbljujoč je podatek, da je 44 % vseh delavcev v Velenju nekvificiranih, kar pomeni tudi omejene možnosti za spremembo delovnega mesta in slabši materialni standard teh delavcev. Izobrazba je zelo pomemben dejavnik življenja vsakega posameznika, ampak tudi za razvoj delovne organizacije in občine kot celote. Rezultati raziskave »Velenje 2000« (o kateri je že bilo govora v tem listu) kažejo, da je najbolj »bolno« delovno vdušje v Gorenju. Delavci so nezadovoljni z delovnimi pogoji, z naravo dela, z odnosom med ljudmi... Na drugi strani pa podatki povedo, da je v Gorenju zaposlenih 80 % nekvificiranih delavcev, ki seveda delajo le za zaslužek, delo za tekočim tratom pa jim ne more predstavljati posebnega zadovoljstva.

Izobrazba je pomemben dejavnik tudi za dvigovanje kulturne ravni prebivalstva. Pokazalo se je, da se za kulturo bolj zanimajo izobraženi občani, hkrati pa je ta skupina prebivalcev tudi bolj občutljiva za probleme v mestu, se pravi, če izražajo večje nezadovoljstvo ob različnih problemih, je tudi večja verjetnost, da se bodo

bolj angažirali v akcijah za zmanjševanje obstoječih problemov. Znanje se še premalo ceni v delovnih organizacijah in med ljudmi in pridobitev višje izobrazbe večkrat pomeni le več denarja, večji ugled in tudi večji vpliv v delovni organizaciji, ne pa hkrati z boljšim znanjem tudi boljše delo in s tem večji prispevek k družbenemu razvoju.

Tridesetletni razvoj, kot ga pozna občina Velenje, predstavlja velik gospodarski napredek, nikakor pa ne bi mogli reči, da je v tem času tako izrazito napredoval tudi socialni razvoj. Posamezniki so dosegli ugoden materialni standard, nikakor pa ni dovolj ugoden družbeni standard v občini, ki bi vsem občanom enako omogočil, da bi izboljšali kvaliteto življenja. Neusklajen gospodarski in socialni razvoj v preteklosti je stopnjeval socialne probleme, med katerimi so danes najbolj izraziti: nizka kvalifikacijska struktura delavcev v občini, s tem povezani materialni problemi življenjskega minimuma, nizka kulturna raven prebivalstva, enakomerno priseljevanje v občino pa danes povzroča visok generacijski prirastek v osnovnih šolah, kar bo v prihodnosti predstavljal še nove probleme v usmerjenem izobraževanju in zaposlovanju v občini. Problemi, ki jih ljudje največkrat imenujejo socialne, kot so npr. alkoholizem, revščina mater samohranilk in nekvificiranih delavskih družin, pretepi in izgredi, kriminal, večje število ločitev, zapuščenost starejših ljudi, so le posledice narave in posledica preteklih razvojnih tokov. Zato reševanje posamez-

nih primerov zelo malo zmanjša težo teh problemov v občinskem družbenem prostoru.

Velenjčani zdaj stojijo pred vprašanjem: Kaj zdaj, kako naprej? Delavci v dveh temeljnih gospodarskih gigantih — rudniku in Gorenju — razmišljajo, kako preusmeriti nadaljni razvoj svoje delovne organizacije. Seveda pa nista pomembni samo omenjeni delovni organizaciji, ampak gre za usmerjanje celotnega gospodarskega razvoja v občini. Ob razmišljanju, kako najbolj smotno usmeriti industrijski razvoj, se preveč zanemarljajo nekatere druge gospodarske dejavnosti, ki lahko do leta 2000 in še naprej ob pravilnem usmerjanju postanejo pomembne za gospodarski razvoj občine. Tukaj mislimo predvsem na kmetijstvo in obrt, ki sta sedaj slabo razvita. Velenjski rudnik se je najprej imenoval kmečki rudnik, ker so bili v njem zaposleni predvsem kmetje (danes jih imenujemo polkmetje). Polkmetje so ekonomsko pomemben družbeni sloj, kar kaže tudi njihov položaj v drugih državah po svetu. Velenje ne more v nekaj desetletjih potepati svoje specifične rudarske tradicije. Rudnik pa bo v naslednjih nekaj desetletjih »izumrl«, kar pomeni, da bo rudarje potrebno preusmeriti v druge dejavnosti. V svetu že obstajajo racionalniško vodene, visoko avtomatizirane proizvodne tehnologije, v katere je lahko vključenih več kmetij, ki so med seboj prostorsko oddaljene. Takšna tehnologija 21. stoletja lahko v Velenju postane resničnost, če se v to vključi tudi Gorenje kot izdelovalec tovrstne tehnologije.

V Velenju bo v nekaj letih nastalo veliko jezero in če se bodo Velenjčani potrudili in uredili njegovo okolico ter očistili vodo, bi lahko postalo privlačno za turiste, ki si bodo poleg poležavanja ob jezeru zaželeli morda tudi kmečki turizem, kar predstavlja še en razlog več, da razvoj kmetijstva le ni tako zanemarljiv.

Preveč mačehovsko se velenjska občina obnaša tudi do obrti, predvsem do uslužnostnih dejavnosti, kot so npr. čevljarstvo, krojaštvo, popravilnice, dežniki. Obrt ima prihodnost na drugačnem principu organizacije kot je danes, sploh če upoštevamo, da se bo delovni čas krajšal in bodo ljudje vedno več lahko naredili sami zase in tudi pomagali drug drugemu.

Velenje se bo v prihodnosti vedno bolj staralo, v nasprotju z današnjo podobo mesta, ki je še zelo mladostna. Po podatkih iz popisa leta 1981 ima velenjska občina najmanjši delež starejših prebivalcev (65 let in več) v Sloveniji (samo 6,1 %). Današnja industrija je prilagojena človeku, ki lahko iztisne iz sebe čim več delovnih sil, — torej mlademu, produktivnemu človeku. Z naraščanjem števila starejših prebivalcev pa bo treba bolj organizirano poskrbeti tudi za njihov »prosti« čas. V obrti in kmetijstvu so neizčrpne možnosti. Danes mladi ljudje, ki bodo spremljali in doživljali vse spremembe, bodo tudi sami našli številne možnosti samozaposlitve. Dati pa jim je treba priložnost in možnost, da bodo lahko izrazili svoje želje in potrebe in o njih tudi resnično odločali. Ida Hojnik

Krajevna skupnost Ravne**Z žulji utrto lepše življenje**

Krajevna skupnost Ravne, ki je ena od 26 krajevni skupnosti v občini Velenje, meri 1300 ha ali 13 v. km, kar je 7 odstotkov celotne površine občine. Krajanov je 1050; to pa je 2,6 odstotka prebivalstva v občini. Od vseh prebivalcev je zaposlenih 350 ljudi, le s kmetijstvom pa se jih ukvarja 45. Sicer pa je vseh lastnikov zemljišč 90, od tega je 15 nižinskih, 67 hribovskih in 8 višinskih kmetij.

Ta vaška krajevna skupnost je zelo raztresena in nima pravega središča. Je pa nekaj strnjjenih zaselkov: pri šoli, na Pristavi, v Lajšah in v spodnjih Ravnah.

Na severu meji krajevna skupnost na občino Slovenj Gradec, na vzhodu na krajevni skupnosti Plešivec in Gaberke, na jugu na Šoštanjo, na jugozahodu na Topoljšico in na zahodu na krajevno skupnost Zavadnje.

Interesov oziroma želja krajanov je vedno več od možnosti, zato v tej krajevni skupnosti še dolgo ne bo zmanjkalo dela. Vendar so že doslej, kot pravi predsednik sveta krajevne skupnosti Rudolf Olup, dosegli številne delovne uspehe, ki so bistveno izboljšali življenje v tem kraju. S pomočjo prvega samoprispevka so v obdobju od leta 1970—75 zgradili 6,5 km krajevnih cest z asfaltno prevleko. Zgradili so novo podružnično šolo Štirinajste divizije Ravne ter vodo-

vod na Pristavi za 23 hiš. Obnovljena je bila tudi cesta na Pristavo v dolžini 2,5 kilometra ter cesta v „Slivskem grabnu“ v dolžini 2 kilometrov.

V naslednjem srednjeročnem obdobju so obnovili cesto Dvornik—Ober v dolžini 1500 metrov, asfaltirali so šolsko igrišče in okolico šole, zgradili prizidek k domu družbenopolitičnih organizacij ter obnovili cesto od „Jožetovega mlina“ nimo šole do „Pikovega Tinča“ v dolžini 3 kilometrov.

Leta 1979 je v tej krajevni skupnosti prvič zazvonil tudi telefon. Priključke je takrat dobilo 17 naročnikov, sedaj pa je v krajevni skupnosti že 28 telefonskih naročnikov.

Mladinci so v tem obdobju postavili ograjo okoli otroškega igrišča, opremljeni pa je bil tudi dom družbenopolitičnih organizacij in pred šolo postavljen spomenik Karlu Destovniku-Kajuhu.

Od leta 1980 dalje pa so v krajevni skupnosti Ravne uredili in asfaltirali 8 odsekov krajevnih cest v dolžini 3,5 kilometrov, dva odseka pa sta makadamska. Zgrajena je bila severna magistrala, ki povezuje to krajevno skupnost s krajevno skupnostjo Gaberke, postavljena sta bila dva transformatorja, opravljena rekonstrukcija lokalne ceste od severne

magistrale do „Stropnikovega mostu“ v dolžini enega kilometra, zgrajeni pa so bili tudi štirje krajevni vodovodi.

V preteklem letu so v tej krajevni skupnosti zgradili vodovod pri šoli v dolžini 1200 metrov ter zbiralnik, ki drži 90 kub. m. Vse delo je bilo opravljeno udarniško, precej sredstev so zbrali krajanji sami, 200 tisoč dinarjev pa je bilo družbene pomoči. Poleg tega so zgradili še vodovod od „Konovškega do Odoškega“ v dolžini 2406 metrov. Tudi tu so vsa dela opravili udarniško. Naredili so kar 2000 udarniških ur, vsi zainteresirani pa so prispevali po 30.000 dinarjev. Samoupravna komunalna interesna skupnost je k temu dodala 50.000 dinarjev. Tudi tretja velika akcija je bila izgradnja vodovoda, in sicer so pričeli izgradnjo vodovoda nedaleč stran od šole do Aristovnika v dolžini 1100 metrov. Spet so vsa dela opravili udarniško, v letošnjem letu pa bodo zgradili še zbiralnik.

Z udarniškim delom in s pomočjo denarja, ki ga je namenil Rudnik lignita Velenje, so v preteklem letu zgradili tudi zbiralnik na Pristavi, ki drži 80 kub. m vode. Pričeli pa so urejati tudi prizidek k domu družbenopolitičnih organizacij.

Za letošnje leto so načrti zastavljeni tudi dokaj optimistično, temeljijo pa predvsem na veliki

Krajevna skupnost Ravne — načrtov in želja je še veliko

zavzetosti vseh krajanov, ki naj bi tako kot doslej, večino del opravili udarniško.

Ker v kraju še vedno ni zadovoljivo rešena preskrba s pitno vodo, bo to tudi v tem letu najpomembnejša naloga. Napeljati nameravajo namreč vodovod v spodnje Ravne, in sicer za 35 hiš. To bo 4 kilometre dolg vodovod, vsi tisti, ki bodo vodo dobili pa so že prispevali 25000 dinarjev od predvidenih 40000 dinarjev. Opravljenih bo več kot 5000 udarniških ur, ves material pa je že nakupljen. Vrednost celotne naložbe je 4,5 milijonov dinarjev, od tega pa bodo krajanji z udarniškim delom in prispevki zagotovili 3 milijone dinarjev. Poleg tega bodo v letošnjem letu v krajevni

skupnosti Ravne naredili še en krajši vodovod, nadaljevali bodo z obnovo lokalne ceste, za katero je sredstva namenila samoupravna interesna skupnost za ceste. Pri domu družbenopolitičnih organizacij pa bodo dokončali prizidek v katerem bo kuhinja, garderoba za nastopajočje in podstrešna soba. Uredili bodo tudi centralno ogrevanje.

Po dolgih razpravah, bilo je tudi precej hude krvi, so se dogovorili o razširitvi telefonskega omrežja. Med 86 interesentov je bilo možno razdeliti le 24 priključkov. Prav gotovo nevhvaležna naloga, ki pa je bila na koncu še soglasno potrjena. Naročniki bodo morali za telefon odšteti 70 tisoč dinarjev, v to ceno pa ni vključena hišna instalacija,

priključek, telefonski aparat, drogovi, izkopi in zasutje jam.

V letošnjem letu je predvidena tudi obnova obstoječega vodovoda iz Šoštanja do posestva Ere v spodnjih Ravnah. Dela so pričeli lansko leto, dokončali pa naj bi jih letos. Za ta dela bo samoupravna interesna komunalna skupnost odštela več kot 4,5 milijonov dinarjev.

Kot smo že zapisali, v krajevni skupnosti Ravne je nalog tudi v letošnjem letu veliko. S skupnimi močmi pa jih bodo prizadevni krajanji gotovo tudi uresničili. Naj bo njihov trud za vzgled vsem tistim krajanom naše doline, ki se še očistevalnih akcij v svojih okoljih le stežka udeležijo.

B. Zakošek

Krajevna skupnost Bevče**Letos še večji „ho-ruk“**

Med hitro razvijajočo krajevno skupnostjo Salek—Gorica in Vinsko goro se razprostira majhna, a slikovita krajevna skupnost Bevče. Tudi ta je v zadnjih nekaj letih dosegla precejšen razmah.

V krajevni skupnosti Bevče so v lanskem letu precej postorili in skoraj povsem uresničili naloge, ki so jih za to leto zapisali v srednjeročnem načrtu. Največ denarja so namenili za posodabljanje krajevnih cest ter za izgradnjo telefonskega omrežja. „Zadovoljni smo z opravljenim delom v preteklem letu, čeprav menimo, da bi morda lahko naredili še več, če bi nekaterim načrtovanim akcijam pristopili bolj enotno,“ poudarja jo Bevčani.

Čeprav so se pošteno potili in vihteli krampe ter lopate pred dvema letoma, ko so naredili resnično zelo veliko, jim dela nikoli ne manjka. Treba je postoriti še to in ono v zadovoljstvo krajanov. Želje so seveda vedno večje, možnosti za uresničitev vseh pa zelo skromne. V ospredju njihovih prizadevanj bo letos gotovo izgradnja cestne povezave Salek—Gorica—vas Bevče. To nalogo bodo poskušali uresničiti skupaj s sosednjo krajevno skupnostjo. Zanj pa bodo morali odšteti kar lepe denarce, milijon 500 tisoč dinarjev. Dela naj bi začeli že kar kmalu, zaključili pa prav tako letos. Z uresničitvijo te načrtovane naloge ne bodo bogatejši le za novo cestno povezavo, ampak se bo tako uresničila tudi dolgoletna želja

krajanov. Končno se bodo lahko Bevčani po opravkih, na delo in z delom peljali z avtobusom. Ker bo naložba velika, bodo skupaj s krajanji Saleka—Gorice „menili“ svoje moči še na udarniških akcijah. Prav tako bodo Bevčani letos nadaljevali izgradnjo telefonskega omrežja. Sedaj imajo v svoji krajevni skupnosti le en telefonski priključek in javno govorilnico.

Večnamenski dom oziroma dom krajanov so naredili za boljše delo družbenopolitičnih organizacij in društev. Toda kaj, ko dvorane še ni opremljena, dom pa neogrevan.

Največ aktivnosti pa se v tej krajevni skupnosti Saleške doline dogaja prav v zimskem času. Zato naj bi letos postorili še to. Precej pozornosti pa bodo poleg že prej naštetih nalog namenili meliorizaciji kmetijskih zemljišč ter posodobitvi in vzdrževanju krajevnih cest.

Krajanji Bevč so si za letošnje leto zadali resnično zelo veliko nalog. Ze sedaj dobro vedo, da s tako malo denarja, kot ga imajo, ne bodo mogli vsega narediti. Kot pravijo, se bodo pridno vključevali v prostovoljne akcije. Te pa v krajevni skupnosti Bevče niso nobena redkost. Samo pri izgradnji ceste Bevče—Zgoraj, doma krajanov so opravili več kot 5000 udarniških ur, kar je za krajevno skupnost, v kateri živi in dela nekaj več kot 200 krajanov, od tega tudi nekaj kmetov, zelo, zelo veliko.

Krajevna skupnost Center — levi breg**S temeljitim programom na zборе občanov**

V tretje gre rado. Tako bi lahko rekli za tretji sklic seje skupščine krajevne skupnosti Center — levi breg. Za spremembo je bila sedaj četrtkova seja skupščine te krajevne skupnosti sklepna.

Delegati so obravnavali in potrdili zaključni finančni načrt, potrdili spremembe statuta krajevne skupnosti ter na novo izvoljeni nadzorni organ in poravnalni svet.

Največ časa in pozornosti pa so delegati na seji namenili letošnjemu finančnemu načrtu s

poudarkom spremembe namembnosti referendumskih sredstev. V predlogu je bilo namreč poudarjeno, da bi od 500 starih milijonov, ki jih bodo letos zbrali, namenili 300 za obnovo zimskega bazena, 200 starih milijonov pa bi porabili za ureditev in obnovo asfaltiranih parkirnih površin pred stanovanjskimi hišami te krajevne skupnosti. Nekaj denarja pa bi šlo za sprotno dejavnost krajevne skupnosti. V razpravi so delegati ponovno poudarili, da se morajo

raziskati vzroki napak pretekle gradnje zimskega bazena in poiskani krivci. Za predlaganih 200 starih milijonov, ki naj bi ga namenili za dejavnost krajevne skupnosti, pa so delegati imeli več dodatnih predlogov.

Zato so predsedstvu krajevne konference SZDL naložili, da še prej preden bodo krajanji o namembnosti sredstev odločali na zborih občanov, pripravi temeljit in natančnejši program o namembnosti omenjenih sredstev.

B. M.

Pri Lesjakovih v Bevčah**„Zmoreva napore, ker imava rada zemljo“**

Težko smo jo že čakali. Pomlad vendar. Z njo niso prišli le toplejši dnevi, prve spomladanske cvetice, ampak tudi vrsta spomladanskih opravil. Zlasti kmetje se v tem času težko odločijo, kaj bi postorili najprej.

Pri Lesjakovih v Bevčah pravijo: „Čeprav smo že težko čakali pomladi, so se sedaj začele skrbni. Dela je toliko, da ne vemo, kje naj začnemo. Mraz in sneg sta se predolgo „zadržala“. Treba je pripraviti vse za setev, očistiti travnike, imamo pa še majhen vinograd, kjer moramo obrezati trto. Poleg dela na polju je treba vsak dan opraviti tudi pri živini.“

Pred tremi leti je na Lahovi domačiji, kot Lesjakovim pravijo krajanji po domače, prevzel krmilo v roke sin Marjan. Lesjakovi so naprečni kmetje. Marjanov oče je bil eden od prvih kooperantov Ere, tok Kmetijstvo Šoštanj. Mladi gospodar pa očetovo začeto delo uspešno nadaljuje. Kmetija je usmerjena v prirajo živine in mleka. Za gozdom vred meri 11 hektarjev. Nekaj Lesjakove zemlje sodi pod velenjsko, nekaj pa pod žalsko občino. „Na šestih hektarjih in pol obdelovalne zemlje pridelujemo pšenico, krompir za domačo uporabo, večino njiv pa imamo posejanih s silažno koruzo. V hlevu imamo trenutno 15 glav, od tega pet krav molznic, ostalo so pitanci.

Lani smo oddali 20 tisoč litrov mleka,“ se je razgovoril gospodar Marjan. Gospodinja Darinka pa ima poleg dela na polju, družine na

skrbni še svinje, da ni treba kupovati vsega mesa.

Z lanske letino Lahovi niso najbolj zadovoljni. Slabše kot so

Darinka Lesjak

načrtovali je obrodila pšenica. Na 70 arih so je pridelali tri tisoč kilogramov. Za dom je bo kljub temu dovolj. Kruha namreč pri tej domačiji ne kupujejo. Še vedno ga po stari lepi kmečki navadi pečejo v krušni peči. Nekoliko boljša je bila letina koruze. Pridelali so je toliko, da so napolnili oba silosa. Lesjakovi obdelujejo svoje njive predvsem strojno, saj drugače danes na kmetih ne gre. „Sama sva za vse, pa še majhne otroke imava. Vendar oba ljubiva zemljo, z veseljem jo obdelujeva, zato zmoreva napore. Polna sva načrtov, kako bi posodo-

bila kmetijo, kupila še nekatere stroje, preuredila hlev za več repov. Toda kaj, ko tako slabo kaže. Pri tej draginji bomo komaj skrbeli

Marjan Lesjak

samo še zase.“

Darinka in Marjan sta s svojim življenjem zadovoljna. Kot pravita, tarnanje tako ali tako nič ne pomaga. Cene pridelkov so še vedno prenizke, umetna gnojila zelo draga, nič bolje ni s kmetijskimi stroji. Zelo visoke so tudi obrestne mere. „Človek včasih ne ve, kako bi ravnal najbolje. Kreditov se danes ne izplača več najemati. Vsak dinar Lesjakova sproti „vnpovčita“. „Prav je, da je kmetijstvo danes v ospredju prizadevanj naše družbe, vendar bi morali še bolj „gledati“ na nas. Brez hrane

ni življenja, pridelovalci pa se srečujemo s precejšnjimi težavami. Delamo skoraj zastoj. Pri tej draginji bi bila, ne samo nama, ampak vsem kmetom v Bevčah, v veliko pomoč strojna skupnost. Nekatere stroje rabi kmet le enkrat na leto, „modrujeta Lahova iz Bevč. Po njunem mnenju je danes kmetijska politika zelo zapletena in presneto budno jo moraš spremljati ter se seznanjati z novostmi, da si pri delu uspešen.

Ze uvodoma smo zapisali, da imata Darinka in Marjan še veliko načrtov. Rada bi povečala čredo v hlevu, hlev obnovila, kupila še kakšen kmetijski pripomoček, rada bi se lotila obnove stanovanjske hiše. Lani sta precej denarja namenila za izsuševanje njunih travnikov.

Poleg dela, ki ga na kmetih nikoli ne zmanjka, se Marjan pridno vključuje še v krajevno samoupravo, kjer opravlja vrsto pomembnih dolžnosti. „Čeprav je za kmeta pomembno le to, da čimveč pridelava in da je živina sita, se mora vključevati tudi v delo krajevne samouprave,“ pravi Marjan.

Lesjakova sta pridna in skrbna gospodarja, ki sta s svojima pridnimi rokama v kratkem času ustvarila veliko. „Dela se ne bojiva, le trdnega zdravja si želiva. Kljub temu, da imamo težave, sva zadovoljna. Nikier ne teče gladko.

Človek ne sme biti preveč črnogled. Je pa toliko lepši pogled na dobro rejeno živino in polne kašče,“ sta sklenila pogovor Darinka in Marjan Lesjak iz Bevč.

Izgradnja ceste Bevče—Salek—Gorica ter notranja ureditev doma krajanov sta prednostni nalogi za letos

Janez Hudej

„Delati toliko in tako dobro kot drugi“

Janez Hudej. Takrat je bil star 18 let, zaposlen v Gorenju, tozdr Vzdrževanje. Na delo se je vozil vsak dan iz Razborja pod Uršljo goro, kjer je doma. 10. maja 1981 se je tako kot že velikokrat prej vračal domov, toda na cilj ni prišel. Zgodila se mu je nesreča. Z motorjem je tako nerodno padel, da je postal invalid, paraplegik.

Po končani medicinski rehabilitaciji se je pojavilo veliko velikih vprašajev. Kako naprej, kam, kje. Verjetno pa je bil med njimi tudi kakšen zakaj, čeprav Jože trdi, da ga ni bilo. Imel je veliko srečo, ker je delal med ljudmi, ki bi jih lahko zapisali z veliko začetnico, ker je v TGO že nekaj časa zelo uspešno deloval Aktiv delovnih invalidov in ker je bil Janez človek, ki se ni zasmil samemu sebi. Zato je bila največja zmaga izbojevana takrat, ko se je zavedel, da mu lahko pomaga le to, da se spet normalno, popolnoma samostojno vključi v življenje in se ne prepusti malodušju.

Delo, ki ga je opravljal pred nesrečo, zanj ni bilo primerno. Bil je ključavničar. Zakaj se ne bi prekalificiral, saj je še mlad in priden? Izreden posluš njegovih najbližjih iz delovne organizacije mu je omogočil prekalifikacijo. Jože sedaj obiskuje zadnjiletnik tehnične strojne šole na velenjskem Centru srednjih šol

in je zelo dober učenec. Kot sam pravi, mu bodo v Gorenju po končanem šolanju omogočili tudi delo. Toda... »Veliko so mi

ustvarjalni, kjer bom lahko naredil toliko in tako dobro kot drugi. Nikakor si ne želim, da bi mi dali delo pač zato, da ne bom

v Gorenju že pomagali in prepričan sem, da mi bodo tudi pri zaposlitvi. Ne vem pa, če bom dobil delovno mesto, za katerega se šolam in kjer bom lahko

na cesti, da bom prejemal osebni dohodek in si tako zagotavljal socialno varnost. Po zaslugi Gorenjčanov sem lani dobil tudi stanovanje. Če ga ne bi, bi lahko

šolo za kakšne tri mesece kar črtal, kajti tam, kjer sem doma, je tudi meter in pol snega in v šolo se nikakor ne bi mogel voziti.»

Jože sam skrbi za vse, tudi kuha si. Vključil se je v življenje, kot da se ni nič zgodilo. »Edino kar me moti in mi včasih greni življenje so arhitektonske rešitve nekaterih zgradb. Kar zmrza me, ko se kje pogovarjajo o stopnicah. Občino, sodišče, zobozdravnika, tržnico in še kaj si lahko takoj odpišem. Hvaležen pa sem svojim sošolcem, ki me prenašajo gor in dol po stopnicah na šolskem centru, in seveda aktivu invalidov. Ti so mi kupili invalidski voziček, pomagali in mi omogočili prekalifikacijo, stanovanje, sedaj pa pravijo, da mi bodo tudi kuhinjo opremili s posebej izdelanimi nizkimi elementi, tozdr Vzdrževanje kjer sem delal, mi je plačalo voziški izpit, kajti brez avtomobila je zame še tako majhna razdalja skoraj nepremagljiva,« pravi Jože.

Čas mu hitro mineva. Popoldan je v šoli, dopoldan se uči in seveda tudi kuha si. Palačinke, te ima najraje, so pogosto na njegovi mizi.

Res je, da so mu veliko pomagali in da mu še sedaj stojijo ob strani. Toda pridejo tudi trenutki, ko je sam, čisto sam. Pa se ne pusti. Niti za trenutek. Kar tako naprej. Jože. Marsikdo bise lahko zgledoval po tebi. mkp

RAZSTAVA FOTOGRAFIJ JOCA ŽNIDARŠIČA — v petek so v razstavnih prostorih kulturnega centra »Ivan Napotnik« odprli razstavo fotografij znanega fotoreporterja Joca Žnidaršiča. Ves april si bodo lahko obiskovalci ogledovali dela iz pregledne razstave, ki je bila lani v Cankarjevem domu v Ljubljani. Doslej je vzbudila že veliko pozornosti.

Iščemo najstarejšo fotografijo

Tale fotografija je bila posneta leta 1922. Prikazuje nekdanje poslopje Stropnikov. Gospodar Alojz Stropnik je bil eden prvih (ali pa celo prvi) komunist v Saleški dolini, na katerem sedaj gradijo nova rudniška poslopja, ni bilo ustrezne poti. Material so dovažali kar po stari strugi Pake. Fotografijo nam je poslal Jožef Stropnik.

GUGALNIK — člani kulturnega društva Stane Sever iz Škal se bodo krajano v nedeljo predstavili z delom Gugalnik. Novaka Novaka, ki je avtor tudi mnogih televizijskih nadaljevalov. Gre za komedijo v dveh dejanjih. Premiera bo ob 16. uri v tamkajšnjem gasilskem domu (prizor z vaje).

NOVA STANOVANJA — te dni je trg Edvarda Kardelja sprejel nove stanovalce. V stolpnici, ki je na sliki, se bo vselilo 117 družin, od tega kar 67 iz REK Franc Leskošek-Luka, iz solidarnostnega sklada se je zgradilo 18 stanovanj, ostalih 32 stanovanj pa je za delavce, ki so zaposleni v ostalih delovnih organizacijah v Titovem Velenju. V tej stolpnici pa ni nobenega stanovanja za delavce Gorenja. L. O.

Dr. Jože Vošnjak — Spominski zapis ob 150-letnici rojstva

Piše: prof. Jože Hudač 11

S tem je seznam Vošnjakov, udeleževanja v Saleški dolini zaključen, prepričan pa sem, da ga bo moč še razširiti ob podrobnejšem raziskovanju razvoja Saleške doline in Šoštanj v drugi polovici 19. stoletja. Dr. Jože Vošnjak pa je za Saleško dolino pomemben še zaradi nečesa. V svojih spominskih spisih (Spomini iz leta 1906 in 1907 in Moj rojstni kraj, objavljen v Slovanu leta 1904) ter nekaterih literarnih delih (Ti očeta do praga, sin tebe čez prag, v Kol. Mohorjevo družbo za leto 1890 in Navzgor — navzdol, Slovenske večernice, zv. 62, leta 1909) nam je ohranil izredno dragoceno kulturno zgodovinsko gradivo o Saleški dolini v 19. stoletju. Ker je vse Vošnjakove spominske spise leta 1982 donatisila Slovenska matica in je ta knjiga dostopna vsem tistim, ki jih to zanima, bomo tu navedli le nekaj najzanimivejših zapisov iz obeh literarnih del, ki so bralcem težje dostopni.

Poglejmo naprej, kaj je Vošnjak o Saleški dolini zapisal v svoji povesti Ti očeta do praga, sin tebe čez prag iz leta 1890. Na začetek povesti, ki se sicer dogaja na Hrastnikovi domačiji nekje v bližini Zavodenj, je Vošnjak postavil lep opis Saleške doline, kakršna pa je moč najti tudi v drugih njegovih spisih. Zanimivo je le, da za Topolšico omenja, da se tja hodijo kopat le ljudje iz bližnje okolice, hkrati

pa domneva, da bo železnica (zgrajena dve leti po objavi te povesti!) ta kraj spremenila v moderno letovišče oz. zdravilišče.

Mnogo bolj poveden je Vošnjakov opis šoštanjskega sejma na dan Sv. Mihaela, ki ga bomo zato navedli v celoti: »Cesta na nekaterih krajih zelo strma, vije se navzgor skozi Zavodnje do vrha Šentvidskega, kjer se nagne na koroško stran v Črno. Po tej cesti hodijo in se vozijo Korošci na sejmove v Šoštanj kupovat živino, katere se veliko priganja iz celega okraja. Posebno imeniten je sejem na Šmihelovo. Tega dneva se že naprej vesele kramarji, in teh ni malo v Šoštanju, in vesel ga je tudi zakupnik tržnine, ki ne pušča nobenega repa na živinski sejem, predno mu ni lastnik plačal določenih kramarjev. In tudi kramarji, in kar prihaja obrtnikov s svojo robo, ne smejo je razgrniti in prodavati, dokler si niso kupili pravice do prostora. O Šmihelovem je torej bilo pred kakimi dvajsetimi leti (torej okrog 1870 — op. J. H.). V Šoštanjskem trgu so ob obeh straneh ceste bile postavljene lope, pokrite s plattami in nakopičene z raznovrstno robo, katero so prodajalci glasno hvalili ter vabili kupce. Od mosta naprej do zgornjega konca trga vrstili so se kramarji in trgovci, čevljarji in krojači, ki so prodajali storjena obušala in obleke, klobučarji in

lončarji, ključavničarji in kovači, ponujajoči železno robo. V drugi vrsti pa so usnjari kazali svoje dobro strojene kože in ako je kmet po dolgem zbiranju in premišljevanju se odločil za par podplatov, napejal se je usnjari na vso silo, ko je z zakrivljenim nožem odrezal podplat od celega kosa, da je s tem dokazal trdnost svojega blaga. Kmetstvo ljudstvo pa se je posebno opoldne gnetlo okoli lop po cesti, da

ni bilo mogoče preriti se skozi gosto tolpo. Istotako živo in glasno je bilo na živinskem sejmu, kjer je stalo po več sto repov krav, volov in konj in kjer so mešetarji kričali, da se jim je grlo posušilo in glas ohripel.»

Ne glede na to, da je Vošnjakov opis tega sejma nastal v okviru literarnega dela, mu gotovo ne moremo odreči prav take dokumentarne vrednosti.

Se neobjavljene fotografije družine doktorja Jožeta Vošnjaka iz okrog leta 1880

Velenju močno razvita. Tako so menda po naših krajih odkupovali les tržaški trgovci in pri nas iskali posrednike, ki bi zanje pri okoliških kmetih zbirali večje količine lesa. O razširjenosti lesne trgovine v drugi polovici 19. stoletja pa nam mnogo pove tale Vošnjakov zapis: »Potok Paka pod Šoštanjem zavije v Pevniški graben, skozi kateri si je strugo izjedla. Ob potoku stoji po celem grabnu žage, druga za drugo, morda petnajst jih je ali še več. Leta 1850, ko še niso izvažali lesa v tuje kraje, bili sta le dve žagi in še ti nista bili preobloženi z delom. Kmetje so varovali svoje gozdove, pa tudi ne bili v tako silnih denarnih zadregah, kakor v poznejših letih, ko so morali plačati odškodnino za tlako in desetino in vrhu tega čimdalje večje davke. Narastle so pa tudi potrebe na kmetih in vgnezdila se je potrata. Trdna domača obleka se je opustila in ženske in moški so segali po štacunski robi.«

Vošnjak nekaj kasneje omenja še primere splavarjenja po Paki in nato preko Savinje in Save do Zagreba. Ta podatek je povsem nov in bo zanj treba najti še potrdilo v verodostojnejših zgodovinskih virih. Prav tako je Vošnjak nekoliko pristranski pri opisovanju »potrate« na kmetih, ki je bila nujna posledica vdiranja kapitalističnih odnosov na podeželje.

Moški pevski zbor Kajuh Titovo Velenje

Kako pridobiti nove člane?

Zborovsko petje je v naši občini zelo razširjeno. Poleg kopice odraslih pevskih zborov prepevajo še otroci v vrtcih in na vseh osnovnih šolah. Na občinskih revijah iz leta v leto sodeluje več pevcev, ki jim še tako glasbeno »moderno usmerjeni« občani radi prisluhnejo.

V Titovem Velenju se ljubitelji zborovskega petja resnično nad »pomankanjem« tega ne morejo pritoževati, saj lepemu ubranemu petju lahko prisluhnemo na vseh proslavah, prireditvah in občinski reviji. Tistim, ki večkrat zaidejo v dom kulture v Titovem Velenju, moškega pevskega zbora Kajuh ni treba posebej predstavljati. Za druge pa naj povemo, da si je 25 pevcev, kolikor jih trenutno prepeva v tem zboru, v svetu zborovske glasbe na našem področju že dobro uveljavilo. v preteklem

letu so člani moškega pevskega zbora Kajuh nastopili kar 33-krat. V krajevnih skupnostih Škale in Stara vas ter v domu za varstvo odraslih so pripravili samostojne koncerte, sodelovali so na petih proslavah, in sicer ob dnevu rudarjev, 27. aprilu, za praznik dela in še kje. Nastopili pa so še na dveh pevskih revijah v Celju in Titovem Velenju. Povsod, kjer so zapeli, so jih poslušalci dobro sprejeli. Za vse uspešne nastope so pevci vložili precej truda in prostega časa. Člani moškega pevskega zbora Kajuh, v katerem prepeva največ delavcev rudarkoelektroenergetskega kombinata, prepevajo vse, od slovenskih in jugoslovanskih narodnih pesmi, umetnih do zahtevnih renesančnih. Na njihovih koncertnih nastopih lahko vsak poslušalec najde kaj zase.

Kljub veliki meri prizadevnosti in dobre volje, člani tega pevskega zbora niso kos vsem težavam, s katerimi se srečujejo. Člani zbora so predvsem srednje starosti. Kot že nekaj let nazaj, si vsi zamenjajo, da bi pritegnili v zbor nove, predvsem mlajše pevce. Od osmih novih članov, ki so se zboru pridružili pred dvema letoma, je zboru ostal zvest le eden. Težko je tudi v vajami. Le redki pevci pridno hodijo na vaje, zato tudi uspehi zbora niso večji. Za nameček pa je pevška soba v domu kulture v Titovem Velenju, kjer pevci tega zbora vadijo, velikokrat zasedena. Komisija za prireditve pri zboru ima še vedno težave s predstavniki krajevnih skupnosti in pri povezovanju z Zvezo kulturnih organizacij greda načrtovanih nastopov. Včasih so želje po koncertih prišle iz kra-

jevnih skupnosti, danes pa si morajo zbori sami iskati kje bodo zapeli. Zboru primanjkuje za boljše delo denarja. Dinar, ki ga dobijo za svojo dejavnost od pokrovitelja — sozda Rek Velenje, že zdavnaj ne zadošča več.

Kot so poudarili na rednem letnem občnem zboru težave ne smejo okrniti njihovega dela. V počastitev 27. aprila in praznika dela bodo pripravili samostojni koncert v domu kulture v Titovem Velenju, prav tako za letošnje leto načrtujejo več nastopov v krajevnih skupnostih. Saleške doline — krajanom Škal bodo zapeli. 5. maja, sodelovali bodo na revijah ter se seveda naučili nekaj novih pesmi. V ospredju pa bo znova pridobivanje novih članov. Kot pravijo pevci moškega pevskega zbora Kajuh iz Titovega Velenja, so osnova vsemu delu v prihodnje redne vaje ter marljivost prav vseh.

NA KARDELJEVEM TRGU NI VEČ PROMETA — V rubriki od Hude Luknje do Rinke smo med drugim pisali tudi o tem, da nekateri vozijo po Trgu Edvarda Kardelja kljub temu, da so tam le pes poti. Objavili smo tudi fotografijo uničene zelenice. Krajanje so že ukrepali. Na sredino poti so tokrat zabetonirali cvetlično korito, ki ga tako nihče več ne more premakniti, udarniško pa so naredili tudi zelenico, ki ima sedaj res drugačno podobo.

Šaleška planinska pot

Šaleška planinska pot je dolga približno 140 kilometrov. Planinsko društvo Velenje jo je odprlo ob 25. letnici delovanja, 10. oktobra 1974. Tako so planinci počastili tudi občinski praznik. Takrat, pred desetimi leti je bila to 18. planinska pot v Sloveniji, sedaj pa jih je že čez štirideset.

Označena je s Knafelčjevo markacijo in veliko črko S. Prehodite jo lahko v 33 urah. Vključuje 21 kontrolnih točk in je speljana po obrobju občin Velenje, Žalec, Celje, Slovenj Gradec, Ravne na Koroškem in Mozirje, pot pa so pripravili: Stane Jamnikar, Franc Osteršek in Andrej Kuzman s sodelavci. Danica Ževart pa je napisala vsebinsko bogat Vodnik. Pot so odprli z namenom, da bi ljudje iz občine Velenje in sosednjih občin ter od drugod spoznavali življenje in delo na obrobju Saleške doline, da bi se seznanili s kulturnimi in zgodovinskimi spomeniki teh krajev znanih iz pretekla in bližnje zgodovine. Pot vodi mimo enajstih spomenikov in treh spominskih plošč, mimo spomenikov naše slavne in težke preteklosti. Na tej poti se boste predvsem razgibali in duhovno obogatili, ter telesno okrepili. Šaleška planinska pot vabi še posebno mladino, ki bo na ta način koristno porabila svoj prosti čas.

Pot teče na nadmorski višini 300 do 1100 metrov in je praktično prehodna skozi vse leto. Doslej jo je prehodilo že blizu 1000 planincev. Zanimivi so zapisi teh, ki so pot že prehodili v etapah ali pa v celoti. Lojze Grobelnik iz Maribora je zapisal: „Prehodil sem že več transverzal, a Šaleška mi je bila doslej najlepša.“ Matej Gabrovč iz Ljubljane: „Ko smo pot prehodili, smo bili zelo zadovoljni. Znova in znova se bomo vračali.“ Greta

Bortsch iz avstrijskega Gradca pa je zapisal: „Skupina osmih planincev je zelo navdušena nad Saleško potjo, saj smo lahko videli lepote Saleške doline.“ Margaret Davis je pot prehodila sama, od 27. do 31. januarja. Doma je iz Bostona v Veliki Britaniji in pravi, da je na poti doživela veliko lepega. Uživala je v lepotah naše pokrajine. Šaleška planinska pot ji bo ostala v lepem spominu, enem najlepših, ki jih bo ponesla iz Slovenije.

Starostna in poklicna sestava popotnikov je zelo raznolika. Ker jo obiskujejo planinci iz Slovenije, drugih naših republik in celo iz tujine je nujno, da jo ohranimo lepo in čisto. Za pravimi planinci ne ostajajo nobene sledi v obliki odpadkov. V skoraj desetih letih se je na kontrolnih točkah zvrstilo že lepo število ljubiteljev narave in planin, kar kažejo vpisne knjige. Povsod nalepijo planinci na prijaznost ljudi, zlasti tistih, ki hranijo vpisne knjige ter knjige vtisov in žige. Kdo, ki je pot že prehodil, se ne vrača rad

k Gonžarju, Arnežniku, pa Puncihi, Vagu, Jakobu, Pečolarju in drugim domačim in točkam Saleške planinske poti? Upamo, da boste tudi vi v letošnjem jubilejnem letu prehodili zanimivo planinsko pot. Ko bo sneg skopnel bo narava vsak dan še bolj vabljiva. Ob koncu tedna ne ostajajte doma! Šaleška planinska pot vam nudi poceni vikend dneve. Samo volja in planinska oprema je potrebna. Ob sončnih sobotah in nedeljah povabite s seboj prijatelje ali znance, pa jo skupaj mahnite v planine! Tako vam bo še lepše. Vaša doživetja bodo samo vaša in morda vas bodo prav ta naredila bolj zdrave, srečne in notranje bogate. Srečali se boste z mnogimi ljudmi. In kaj more biti lepšega kot sproščen pogovor s planinci, pa čeprav se prvič srečate z njimi?

Ko boste enkrat hodili po tej poti, vijugavih stezah, se zagrizli v njene bregove, doživljali mir prostranih gozdov, vsrkavali vso lepoto razgledov, boste za hip ustavili korak in skupaj s prijatelji ali pa sami ugotovljali, da je Šaleška dolina še lepša, če jo občudujete s Saleške planinske poti. Julijana Hočevar

V spomin Ani Štrbenk-Darinki

10. marca letos je v slovenj-
graški bolnišnici za posledicami
prometne nesreče umrla Ana
Štrbenk-Darinka.

Umrla je na pragu svojega 89.
leta in nam zapustila izročilo
ljubezni do narave, naše domače
grude in njenega bogastva.

Ko ji je bilo komaj 14 let je
prišla v Titovo Velenje. Kmalu
je odšla s culico v svet in potem
več let služila kruh na Dunaju in
v Trstu.

Po prvi svetovni vojni se je
vrnila v Titovo Velenje in začela
delati v rudniku ter v mnogih
društvih in organizacijah. Bila je
tudi med pobudniki za ustano-
vitev organizacije Rdečega križa
v Titovem Velenju in dolga leta
aktivna članica te dobrodelne
organizacije.

Ko se je med obema vojnama
razmahnilo delovanje napred-
nih sil, so pri njej že leta 1936
našli zatočišče ilegalci. Leta 1941
se je pridružila boju za osvobo-
ditev domovine. Zato so jo fašisti
aretirali in odpeljali v celjski
Stari pisker, od tu pa v mari-
borske zapore in taborišče na
gradu Borlu. Tam je doživljala
strahote podivjanega fašizma in
po vrnitvi je bila še trdnejša v
svojem prepričanju in delova-
nju. Leta 1944 se je z dvanajst-
letnim sinom priključila parti-
zanom. Kot borka in politična
delavka je s sinom prekrizala
Pohorje, Uršljo goro, Graško
goro ter svet med Savinjo in
Pohorjem. Na Graško goro so jo
vezali tudi nepozabni spomini

kon na primer usodno srečanje s
pisateljico Almo Karlinovo.

Po osvoboditvi je zagrizla v
delo za boljši in srečnejši jutri.
Bila je prvi tajnik okraja in po-
verjenik narodne imovine, iz-
polnjevala je še mnoge druge
pomembne zadolžitve. 1. maja

leta 1946 je položila temeljni
kamen za prvo stavbo v novem
Velenju. Z mnogimi ženami je z
udarniškim delom pomagala pri
obnovi in izgradnji porušenega.
Med knape se je vrnila po letu
1946 in med njimi ostala do
upokojitve. Toda revolucionar
ne more v pokoj. Zdjaj so priha-
jali k njej njeni soborci, žene s
Pohorja in Graške gore s svojimi
težavami. Darinka, ti znaš, ti veš

kje in kako je treba, pomagaj.
Čeprav utrujena, je vedno ho-
tela pomagati. Do teh ljudi je
čutila dolg iz naših najtežjih ča-
sov, časov NOB. Njeno geslo je
bilo: Išči, poslušaj, govori resni-
co, drži se resnice in brani jo do
smrti. Tako smo v njej spoznali
tudi človeka, ki se zna zavzeti za
soljudi in če je treba tudi s
prstom pokazati na socialne
krivice, ki se jim gode.

Vse življenje je bila zagledana
v lepote naših gora in čudovito
slovensko pokrajino. Gore so
vselej čiste. Ta večna resnica jo je
spremljala vsepovsod in vse
življenje.

Na številnih srečanjih s pio-
nirji, ki jim je resnično zaupala
in jih imela rada, je vedno spo-
minjala na četo, za katero je bila
osvobodena naša domovina.

Zivljenjsko moč in uteho je
vedno našla v naravi. Zgodaj
zjutraj je odhajala v gozd in se
popoldne vračala v svoj bunker z
novimi odkritji, koreninami
vseh mogočih in neverjetnih
oblik. Zaradi te ljubezni se je je
oprijel vzdevek KORENI-
NARKA.

Na steno svoje sobe je pred
leti pritrdila list z izrekom: Pa
starost pride naskrivaj in te trdo
objame. Razbije te in vrže v kraj,
iz rok ti veslo vzame. Za njo ta
izrek nikoli ni veljal v celoti.
Tudi v visokih letih je še čvrsto
držala veslo in ga po krutem
naključju odložila na cesto.

Anica Podlesnik

Pregled najvišjih in najnižjih cen

komunalne oskrbe in storitev ter stanarin v SRS
na dan 31.12. 1983

Zap. št.	Vrsta oskrbe	Najnižja cena v SRS	Najvišja cena v SRS	Cena v Velenju
1	2	3	4	5
1.	vodooskrba za široko potrošnjo	3,50 din/m ³	28,00 din/m ³	5,63 din/m ³
2.	odvajanje odpadka za široko potrošnjo	0,50 din/m ³	13,35 din/m ³	1,85 din/m ³
3.	odvoz smeti za široko potrošnjo	0,60 din/m ²	1,90 din/m ²	1,07 din/m ²
4.	toplotna oskrba za široko potrošnjo	13,66 din/m ²	64,21 din/m ²	13,66 din/m ²
5.	stanarina	15,95 din/m ²	32,52 din/m ²	26,25 din/m ²
6.	prispevek za korišćenje mestnega zemljišča	0,15 din/m ²	6,7 din/m ²	0,68 din/m ²
7.	storitvena ura KV delavca	203,52 din/uro	420,00 din/uro	279,00 din/uro

Vir podatkov: Anketa SZ SKG SR Slovenije 1984. V navedenih podatkih niso zajeti prispevki za razširjeno reprodukcijo.

OPOMBA:

Cene komunalne oskrbe in storitev so v SR Sloveniji zelo različne in so odvisne od razširjenosti dejavnosti, pogojev pod katerimi se opravljajo, tehnično-tehnoloških karakteristik sistemov in lokalne politike cen ter odnosa občanov do te dejavnosti. Iz gornjih podatkov lahko ugotovimo, da imamo v Velenju cene komunalne oskrbe in storitev ter stanarin v primerjavi z drugimi kraji v SR Sloveniji in glede na zagotovljen standard ter kvaliteto sorazmerno nizke.

DESET TISOČAKOV,
KUPLJENIH ZA
POLOVICO
MANJ

Za hranilno pismo Ljubljanske banke, ki ga danes kupite za vsega 4.768,50 dinarja, boste čez tri leta dobili 10.000,00 dinarjev. Več kot še enkrat toliko, oziroma natančno 5.231,50 dinarja več! In vse to so obresti. Seveda pa lahko izberete tudi drugače. Lahko se odločite za krajšo dobo varčevanja in manjšo obrestno mero. Lahko kupite hranilno pismo z manjšo ali večjo vrednostjo, saj so na voljo v zneskih za 5.000, 10.000, 50.000 in 100.000 dinarjev. Kombinacij je veliko. Nekaj pa velja za vse: hranilno pismo je dobra naložba denarja z zajamčeno visoko obrestno mero, in je tudi primerno darilo za vsako priložnost. V Ljubljanski banki vas pričakujemo!

Hranilno pismo Ljubljanske banke
dokument,
ki ima že danes svojo
jutrišnjo vrednost

MALI OGLASI

PRODAM SIMCO HORIZONT, letnik 1979. Albert Bohorč, Trg Svobode 5, Slovenj Gradec. Telefon 062-841-505.

PRODAM TOMOS 18. Telefon 850-894, po 20. uri.
PRODAM ČEBELJNAK 12 praznih AŽ panjev, točilo in drugo čebelarstvo orodje. Konovska 32, Titovo Velenje, telefon 851-586.

PRODAM ORGLE TIGER in Crumar organizir T2. Telefon 850-494 dopoldne. Trg Edvarda Kardelja 1/52 od 16. do 17. ure.
MLAD INŽENIR išče sobo v Titovem Velenju ali Sošanju. Informacije po telefonu 069-81-213.
PRODAM TRI LETA STARO SPALNICO, cena po dogovoru. Ulica Bratov Mravljak 9, Titovo Velenje.

ZAMENJAM ENOSOBNO STANOVANJE za večje. Irena Kramer, Stanetova 6, Titovo Velenje. Telefon 850-030, interna 274.

PRODAM DOBRO OHRAJENJO KOSILNICO BCS z vozičkom, obračalnikom in 100 l škropilnico. Naslov v uredništvu.

MLAJŠA KMEČKA ZAKONCA sta pripravljena prevzeti kmetijo, (tudi manjšo) proti preživnini v širši okolici Titovega Velenja. Ostalo po dogovoru. Naslov v uredništvu.
VRTNICE velikocvetne, mnogocvetne in vzpenjalke različnih sort, lahko dobite pri Grilu, Laze 30, Titovo Velenje.

INŠTRUIRAM FIZIKO IN MATEMATIKO za vse srednje šole. Naslov v uredništvu.
UGODNO PRODAM KARAMBOLIRAN FIAT 750, letnik 1976, še v voznem stanju. Telefon 850-994, vsak dan od 15. ure dalje.

KUPIM PARCELO V TITOVEM VELENJU ALI OKOLICI. Pisne ponudbe pošljite na upravo tehnika Naš čas pod šifro »ZAZIDLJIVO«
ZASTAVO 750, letnik 1977, registriran, tehnično pregledan prodam. Informacije po telefonu 850-866 ali 850-422 int. 19. Ogled mogoč vsak popoldan na Špeglovi 1, Pesje, Titovo Velenje.
KUPIM ZAZIDLJIVI PARCELO, lahko tudi starejšo hišo v Titovem Velenju ali okolici. Plačam z gotovino takoj. Informacije po telefonu 851-988, naslov je tudi v uredništvu časopisa.
PRODAM ZAKONSKO POSTELJO z jogijama in nočnimi omaricama. Telefon 852-313 v večernih urah.

PRODAM PSIČKE KODER (PUDLE). Telefon 851-750, popoldne.

PRODAM TRISOBNO KOMFORTNO STANOVANJE, 70 kv. m s telefonom v bližini parka Ljubljana-Bežigrad. Možnost kredita. Telefon 061-343-090.

OPRAVLJAM STROJEPISNA DELA, tudi v nemščini. Pisne ponudbe pošljite na upravo tehnika Naš čas pod šifro »STROJEPISKA«
PRODAM DOBRO OHRAJENJO SPALNICO z jogiji, sedežno garnituro, poročno obleko drap barve št. 42, sivo moško olčko 92/7. Ogled mogoč od 15. do 20. ure, Mihevc, Veljka Vlahoviča 47/19.

NAREDIM VAM RAZNE ARANŽMAJE, poročne šope, žalne vence — dostava teh na pokopališče Podkraj. Prodajalna »Cvetje«, Ivana Građišnik, Kardeljev trg, Stanetova 11, Titovo Velenje.
PRODAJA REZANEGA CVETJA — LONČNIC.

SLADKO SENO IN OTAVO prodam. Tone Tajnšek, Arnače 22C, Titovo Velenje, Sentilj.

PRODAM ČISTOKRVNE nemške ovčarje z rodovnikom. Telefon 852-199.

PRODAM VSELJIVO HIŠO z nekaj zemljo v bližini Titovega Velenja. Informacije po telefonu 063-881-074.

PRODAM ZASTAVO 101, letnik 77, registrirano do januarja 1985, za 16 SM, delno za kredit. Telefon 063-851-021.

JEEP WYLLUS, registriran in motorno žago Jonsore, ugodno prodam. Telefon 889-113.

Hotel Golding
Rubin Žalec

Hotel Golding Rubin iz Žalca se priporoča za obisk tudi v mesecu marcu.

V restavraciji hotela lahko vsak dan izbirate med številnimi specialitetami srbske kuhinje. Za dobro razpoloženje bo poskrbel »BEOGRAJSKI TRIO BALKAN SEIDAH BAND«. Ob prijetni glasbi in dobri starogradske pesmi ter ob dobri srbski kuhinji se boste prijetno zabavali.

Vabi vas Hotel Golding Rubin iz Žalca!

PRODAM 1525 kv. zemljišča v Lokah pri Mozirju z nedokončano brunarico v izmeri 5,60 x 3,40 m in 5 kub. m obdelovalnega lesa za njeno graditev. Rastko Lah, Celjska 9 a, Titovo Velenje.
PRODAM ZASTAVO 126, letnik 1977. Telefon 852-182.

GRADBENO PARCELO ALI NEDOKONČANO STANOVANJSKO HIŠO KUPIM. V TITOVEM VELENJU ALI OKOLICI. Naslov v uredništvu.

PRODAM PARCELO ZA VIKEND na lepi sončni legi blizu zdravilišča Dobrna. Naslov: Fanička Ramšak, Klanc 50, Dobrna.

Dvodnevne smuke na smučiščih Vogel se lahko udeležite s člani AMD v soboto, 31. marca, in nedeljo, 1. aprila. Prijave sprejemajo v pisarni društva na Prešernovi 9 ali po telefonu 850-089.

TAKOJ ZAPOSIM KV ALI PKV AVTOMEHANIKO, AVTOKLEPARJA ALI AVTOLIČARJA. Pogoj odslužen vojaški rok. Avtoservis Aleksander Vihar, Bevc 8 a, Titovo Velenje.

ELEKTROKOVINARSKA
OPREMA n. sol. o.
Titovo Velenje Celjska 9/b,c

ELEKTROKOVINARSKA OPREMA
TITOVO VELENJE
Kadrovsko-socialna služba

Po sklepu delavskega sveta TOZD Tehnološka oprema

RAZPISUJEMO:

prosta dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

— VODJA TEHNIČNEGA SEKTORJA

Pogoji za sprejem in imenovanje:

- dipl. inženir ali inženir strojne smeri
- 4 leta delovnih izkušenj
- moralno politične kvalitete
- komunikativne sposobnosti

Mandatna doba traja 4 leta.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naslovite na: Kadrovsko-socialno službo Elektrokovinarske opreme, Titovo Velenje, Prežihova 1 — za razpisno komisijo.

Rok prijave je 15 dni od dneva objave razpisa.

Center srednjih šol
TITOVO VELENJE
neom. sol. odgovornost

CENTER SREDNJIH ŠOL, n. sol. o. Titovo Velenje

TOZD SREDNJA RUDARSKA ŠOLA »RŠC«
Svet TOZD Srednja rudarska šola »RŠC« razpisuje prosta dela in naloge:

RAVNATELJA TOZD SREDNJA ŠOLA »RŠC«

Poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom mora kandidat izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- visoka strokovna izobrazba in opravljen strokovni izpit
- pedagoško-andragoška izobrazba
- 5 let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu
- družbenopolitična aktivnost

Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let. Pri izbiri za ravnatelja šole bo razpisna komisija upoštevala predloženi program razvoja TOZD SRŠ »RŠC«.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: Splošno kadrovska služba DO CSS, Trg mladosti 3, Titovo Velenje, z oznako »za razpisno komisijo«.

Prijavljene kandidate bomo o rezultatih izbire obvestili v roku 15 dni po opravljeni izbiri.

Delovna organizacija
za komunalno in stanovanjsko oskrbo

DO VEKOS, n. sub. o.
TOZD KOMUNALNA OSKRBA
Koroška 37 b Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja DO VEKOS TOZD Komunalna oskrba objavlja prosta dela in naloge:

1. zahtevna vrtnarska dela (2 delavca)
Pogoj: KV vrtnar in 3 leta delovnih izkušenj
2. več NK delavcev v vrtnarstvu

Dela in naloge se združujejo za določen čas. Kandidati naj pošljejo prijave v 15 dneh na naslov: DO VEKOS, Kadrovska služba, Koroška 37b, Titovo Velenje. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku objave.

Razstava slik Gorana Horvata

Po razstavi slik alikarjev Miša Skornška in Arpada Šalamona v gostišču Frakelj Mira Pušića na Kardeljevem trgu, je sedaj ta lokal s svojimi kakovostnimi in zanimivimi slikarskimi stvaritvami polepšal Goran Horvat. Njegova dela so veličasten opus slikarske ustvarjalnosti. Gre namreč za močno razvejane kompozicije risb, grafik in figuralne tehnike. Linije so od risbe do risbe bolj tekoče, predvsem pa zelo smiselne. Barve, ki se razlivajo v odtene vse mogočih razsežnosti, pa slika vsebinsko nadvse obogatijo in poživijo. Vsako njegovo delo potrjuje, da se slikar pri svojem delu predvsem trudi, da slika gledalca pritegne, ga obogati in če hočete, ponese v sanjski svet.

Goran Horvat, rojen 24. januarja v Maruševcu, je svoja številna in bogata dela že velikokrat samostojno razstavljal, tudi v tujini. Leta 1981 je prejel tudi 3. nagrado strokovne žirije na 7. Extempore — Bewerb für bildende Kunst Klagenfurt. Tudi za tokratno razstavo v gostišču Frakelj, odprli so jo 18. marca, je med ljubitelji te zvrsti umetnosti veliko zanimanje. Zato si razstavo, odprta bo do 18. aprila vsekakor velja ogledati.

B. M.

ZAHVALA

Ob nepričakovani smrti moje drage mamice

Rozalije-Slavice Smrekar

predmetne učiteljice iz Titovega Velenja

se ob veliki pomoči najlepše zahvaljujem vsem, ki so mi ob mojih najtežjih trenutkih stali ob strani in mi pomagali. Predvsem se zahvaljujem kolektivom Osnovne šole Miha-Pintar Toledo, Osnovne šole BL Smartno ob Paki., Osnovne šole KDK iz Sošanja, stanovalcem Prešernove 4, pevcem, govornikom, darovalcem vencev in cvetja ter vsem, ki ste jo pospremili do njenega tihega doma.

SIN STOJAN

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mame, stare mame in prababice

Cecilije Rednak

rojene Tisnikar iz Kersnikove 17
v Titovem Velenju

se iskreno se zahvaljujem vsem sorodnikom in znancem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, za podarjeno cvetje in pomoč.

Posebej hvala za zdravniško pomoč Onkološkemu inštitutu Ljubljana, dr. Lipovšku, dr. Polesu in dr. Kralju ter vsemu zdravstvenemu osebju bolnišnice Topolšica in Zdravstvenemu domu Velenje.

Hvala pevcem, govorniku in duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci otroci: Janko, Jože, Marija, Franc, Slavka in Milka z družinami ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani smrti — 58. letu starosti smo za vedno izgubili dragega moža, ata, starega ata, brata in strica

Stanislava Vihra

roj. 14. 4. 1926

Najtopleje se zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali v teh žalostnih trenutkih ob strani, nam bili v pomoč, izrekli sožalje, darovali vence in cvetje in ga tako številno pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo smo dolžni družini Mirka Voduska, govornikoma Francu Aubrehtu in Martinu Drevu, kolektivnu RLV, TGO — Štedilniki, hotelu Paka, pevcem za zapete žalostinke, godbi in duhovniku za lepo opravljen obred.

ŽALUJOČI: Vsi njegovi
Lipje, 29. 2. 1984

7,5 odstotka več kadrovskih štipendij

Pretekli četrtlet so se sestali delegati skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje občine Velenje. Pregledali so poročilo o uresničitvi programa dela strokovne službe, oceno zaposlovanja, štipendiranja in poklicnega usmerjanja v letu 1983, načrte zaposlovanja organizacij združenega dela za leto, zaključni račun skupnosti in finančni načrt ter razpis štipendij iz združenih sredstev za šolsko leto 1984/85. Razpravljali so tudi o gradivu za skupščino Zveze skupnosti za zaposlovanje SRS. Na koncu so izvolili še nove funkcije skupščine skupnosti za zaposlovanje in njenih odborov.

Osnovna ugotovitev o uresničevanju načrtov zaposlovanja v lanskem letu je ta, da so se delovne organizacije za razliko od prejšnjih let odločale za večje zaposlovanje šele v zadnjih mesecih leta, kar je vplivalo na podaljšano čakanje mladine na zaposlitev. Delež žensk med zaposlenimi se še naprej zmanjšuje, zaposlovanje v negospodarskih dejavnostih, zaposlenost pa se je malenkostno povečala v privatnem sektorju. Izobrazbena struktura zaposlenih je daleč pod republiškim povprečjem, kljub temu pa se struktura tudi lani ni izboljšala. Združeno delo še naprej išče delavce ozkega profila in kar je še posebej zaskrbljujoče — vse manj je možnosti zaposlovanja za kader s V. stopnjo strokovne izobrazbe.

Za kvalitetnejše načrtovanje izobrazbe bi potrebovali dolgoročne projekcije potreb po kadrih vsaj tistih velikih OZD, ki so opredeljene kot nosilke razvoja, kajti srednjeročni kadrovski plani so zaradi omejenega časovnega dometa lahko osnova le za izobraževanje manj zahtevnih poklicev (skrajšan program).

Za šolsko leto 1984/85 je združeno delo razpisalo 7,5 % več kadrovskih štipendij kot v letu poprej. 68 odstotkov teh je namenjenih poklicem do IV. stopnje zahtevnosti in le 12,9 za V. stopnjo, pa še to predvsem za tehnične poklice. Iz nerazpisovanja kadrovskih štipendij za nekatera neproizvodna področja sodimo, da se bodo na teh področjih lahko izobraževali učenci iz materialno in socialno najbolj razvitih okolij, kar pa prav gotovo ni pozitivno.

Več pozornosti bo treba nameniti temu, da bodo OZD razpisale več štipendij za V. stopnjo, predvsem za nekatera neproizvodna področja, da bodo zaposlile vse kadrovske štipendiste in

omogočile vsaj izvajanje pripravništv štipendistom iz združenih sredstev.

Kateri so minimalni pogoji uspešnega zaposlovanja kadrovskih virov v letošnjem letu? Ob vseh napovedanih omejitvah in težavah se postavlja vprašanje, kaj od združenega dela lahko pričakujemo, ne da bi istočasno prišli v nasprotje z zahtevami po uspešnem gospodarjenju in produktivnem zaposlovanju. Doseči moramo 1 % stopnjo rasti zaposlenosti, zagotoviti vsaj 1,5 odstotno stopnjo odliva iz zaposlitve zaradi upokojevanja, za nedoločen čas zaposliti vse kadrovske štipendiste, ki bodo zaključili šolanje, zaposliti vsaj dva pripravnika na vsake tri dodatne in nadomestne potrebe po strokovnih kadrih, največ 25 do 30 % delavcev s I. in II. stopnjo strokovne izobrazbe, v negospodarskih dejavnostih 95 % udeležbo strokovnih kadrov med novozaposlenimi, za vsa pogodbeno dela v negospodarskih dejavnostih 60 dni v letu pa objaviti razpis in zaposliti osebo, ki ima ustrezno izobrazbo ne glede na delovne izkušnje.

Ko smo že pri tem je prav, da omenimo dve delovni organizaciji, ki kljub težnjam, da bi bilo pogodbenega in nadurnega dela čim manj, ne upoštevata teh usmeritev. To sta Farminov Inženiring in Vekos, ki iščeta soglasje pri Skupnosti za zaposlovanje tudi za poklice, s katerimi razpolagajo brezposelni iskalci zaposlitve, prijavljeni pri skupnosti. Drug problem, ki se kaže, pa so potrebe nekaterih delovnih organizacij po določenih profilih, ki jih je malo. Tak problem se pojavlja pri strojnih in elektro inženirjih. Za reprodukcijo lastnega kadra pa skrbijo le nekatere delovne organizacije. Letos so OZD v načrte zaposlovanja zapisale, da bodo zaposlile več kot 50 strojnih in elektro inženirjev, kar je verjetno le zbir želja, kajti letos jih bo končalo le 11. v Gorenju se bojuje, da bodo zaradi znanih težav, ker tudi OD niso tako vabljivi kot drugod, te „pobrli“ drugje. Žal se res lahko zgodi, da bo Gorenje v situaciji, ko jih najbolj potrebuje, in ko jih tudi štipendira, potegnili „ta kratko“. To pa se ne bi smelo zgoditi.

Za novo predsednico Skupščine skupnosti za zaposlovanje so delegati soglasno izvolili Marijo Žužek in za namestnico Vido Robida.

mkp

Vino Šmartno ob Paki

Dejavnost bodo dopolnili

Zaposleni v Erinem tozdu Vino Šmartno ob Paki so s skrbnim gospodarjenjem lanske poslovno leto zaključili pozitivno. Zato so tudi letošnji načrtovani rezultati optimistično zastavili.

V letu 1984 načrtujejo delavci te temeljne organizacije za 25 odstotkov višji celotni prihodek kot so ga dosegli lani, dohodek za 26 odstotkov, bruto osebni dohodki naj bi se v letošnjem letu povečali za 20 odstotkov, za sklade pa naj bi letos namenili kar za 34 odstotkov več denarja kot lani, ob enakem obsegu prodaje brezalkoholnih in alkoholnih pijač. „Življenjska raven naših potrošnikov iz dneva v dan pada, kupna moč artiklov, s katerimi oskrbujemo naše tržišče, pa nam ne omogoča večje prodaje. Naša dejavnost se v nasprotju z drugimi zadnji dve leti ne srečuje s pomanjkanjem blaga. Na trgu vlada na področju prodaje vin močna konkurenca, ki ne omogoča prodora na tržišče. Zlasti močni so proizvajalci iz drugih republik, ki so zadnjih nekaj let s trito zasidali tudi kmetijske površine. Njihov kratkoročni ekonomski učinek sedaj že kaže svoj pravi obraz. Velike trgovske in proizvodne delovne organizacije iz drugih republik naše domovine poskušajo prodreti na slovensko tržišče s svojimi vini z vezano prodajo. V našem gospodarskem prostoru so tako sestavljene organizacije združenega dela Merks, Merkator, ABC Pomurka prisiljene sklopiti kompromisne pogodbe,“ poudarja direktor Erine temeljne organizacije Vito Šmartno ob Paki Jože Aristovnik.

Poleg že omenjene močne konkurence na domačem trgu ovira prodor še visoka cena artiklov. „V mislih imam pivo, katerega prodaja se je z lanske avgustovsko podražitvijo zmanjšala kar

za 20 odstotkov. Poleg visoke cene proizvajalcev je pivo tudi precej obdavčeno.“

Ze lani so delavci Vina Šmartno ob Paki s skrajnimi naporji uspeli lanske načrtovane cilje uresničiti. V letošnjem letu bodo morali biti ti še večji, saj na dostavnih območjih, kjer trgujejo z blagom, ni več nikakršnih možnosti za pridobivanje novih kupcev. Zato nameravajo svojo dejavnost dopolniti s prodajo brezalkoholnih in alkoholnih pijač na veliko povsod tam, kjer se niso uspeli prodreti, z uvajanjem novit kot so vinoteke. Druge možnosti pa so še v doleden izkoriščanju notranjih rezerv, umnem poslovanju, predvsem boljši organizaciji transporta, ki predstavlja za to Erino temeljno organizacijo poglavitno dejavnost, pa ekonomična razporeditev voženj; gorivo predstavlja v njihovem stroškovniku najvišjo postavko.

Poleg vseh naštetih aktivnosti za doseganje zastavljenih smernic se trudimo, da bi razširili še izbor naših vin. Prihodnji mesec se bomo na tržišču pojavili z dvema novima proizvodoma namiznega belega in rdečega vina. Upamo, da smo imeli pri izbiri srečno roko in da bomo uspeli zadovoljiti naše potrošnike s ceno kot tudi okusom. Vse bolj namreč opažamo, da pijače sodijo v krog blaga, ki se mu bo začel potrošnik počasi odrekati. Kot vse naše gospodarstvenike tudi nas pestijo ukrepi zadrževanja. Ob naraščajočih stroških bomo morali zelo dobro izkoristiti vse trenutke konkurenčnosti, razen cenovnega. Kot majhen sistem se lahko hitro prilagajamo razmeram na trgu, kar je danes zelo pomembno. V času glavne sezone pa bomo morali budno spremljati tržišče, saj se nam prav takrat ponujajo najboljše možnosti za uresničitev zastavljenih nalog,“ je ob koncu pogovora dejal Jože Aristovnik.

Kurirčkova torbica

Pionirji velenjske občine bodo letos prenašali kurirčkovo torbico od petka 13. aprila do petka 20. aprila. Prejeli jo bodo 13. aprila ob 10. uri dopoldne na Razgorcah (partizanski grobovi) od pionirjev občine Celje. Po kurirškem poteh Saleške doline jo bodo prenašali

do petka 20. aprila, ko jo bodo na Gneču predali mozirskim pionirjem.

Ob predajah bodo pripravljali kulturne programe. Ti bodo še posebej slovesni v Kavčah, na Enclovm vrhu, v Belih vodah in na Gneču.

Rudar : Šmartno 1:1

Kazalo je, da se bodo gostje oddolžili Velenčanom za jesenski poraz, ko so na svojem igrišču izgubili z 2:1. V 71. minuti je Kodre streljal s približno 14 metrov proti domačemu vratarju Žižku, ki je bil nemočen in žoga se je znašla v njegovi mreži. Toda dobrih 8 minut pred koncem je Golob v svojem kazenskem prostoru po nepotrebnem igral z roko in Bošković je spretno ukanil gostujočega vratarja Kronovška, enega boljših igralcev gostujočega moštva.

Občinski derbi ni zadovoljil okusa gledalcev, ki se jih je na tribunah zbralo blizu 400. Zlasti smo več pričakovali od Rudarja, ki ga sedaj trenira nekdanji igralec Stevanović, čeprav menda še niso razčistili odnosov s profesionalnim trenerjem Stakičem.

Vratar Šmartnega Kronovšek je zelo dobro branil

Velenje : Halas Jožef 32:34

Z vodilno ekipo na lestevci so morale Velenčanke igrati v dvorani Golovec v Celju, ker je bil v soboto v velenjski Rdeči dvorani ples. Gostje igrajo zelo hiter rokomet, njihova odlična igralca in reprezentantka Galičeva pa je neustavljiva v igri. „Gostiteljice“ so igrale zelo slabo v obrambi, proti Galičevi pa so bile povsem nemočne. Ta igralca je kar 19-krat premagala domači vratarji; 11 zadetkov je dosegla iz sedemmetrov, prekrški pa so bili storjeni v glavnem na njej. Precej bolje so rokometarice Velenja igrala v drugem delu prvega polčasa, ko so celo prve povedle; to je bilo v 42. minuti (24:23). Rezultat je bil nato še trikrat izenačen, toda na koncu so Velenčanke znova popustile in ob koncu ostale brez točk. Zadetke za Velenje so dosegli: Čefarin

12, Spoljar, Golič in Bovha po 5, Matiz 3 in Podzavnik 2. V naslednjem kolu bodo Velenčanke gostovale v Čakovcu proti ekipi Zrinski.

Istraturist : Šoštanj 29:24

Na gostovanje v Umag so igralci Šoštanja odpotovali le z osmimi igralci, še zlasti se je poznala odsotnost odličnega Puca. Kljub temu pa so gostitelji nudili precejšen odpor, tako da so se morali zelo potruditi za zmago. Zadetke za Šoštanj so dosegli: Potončnik 8, Medved 7, Ramšak 4, Ocvirk in Javornik 2, Cigoj 1.

Mini fest

V aprilu vam bomo predstavili letošnji beograjski FEST, in sicer s tremi njegovimi najodmevnejšimi filmi.

TOOTSIE je film, v katerem briljira nepozabni Dustin Hoffman, ki je ravno tako kot film kandidiral za letošnjega Oskarja vendar ju je prehitel film brez konkurence GHANDI.

TOOTSIE je domiselna komedija o brezposelnem igralcu, ki si pomaga tako, da se preobleče v žensko, uspešno udinja v neki TV raztegnjenki.

MODRA STRELA je prvzaprav akcijski film z razburljivimi in nenavadnimi scenami.

V gl. vloži vidimo Raya Scheidera, (Zrelo), policaja, ki je povabljen na demonstracijo Plave strele, skrivnega orožja proti sodobnemu kriminalu. Opremljena je z vsemi vrstami orožja od mikrofonov in teleskopov do specialnih detektorjev in kompijskih dosijejev o organizacijah in prebivalcih. Posebno napeta je scena borbe Modre strele z letalom F-16 med nebotičniki Los Angelesa.

VROČČO SOBOTNE NOČI II. — OSTATI ŽIV vam predstavljamo kot zadnji festovski film, v katerem pa ponovno blesti John Travolta-Tony Manero iz prvega dela tega filma.

Tonyja Manera srečamo šest let potem, ko je šel od doma iskat nekaj velikega, iskat slavo. Tony ostaja potepuh, hitro menjava službe in težko se prebija med plesalce. Razpet je med dve plesalki Jackie in Lauro in obremenjen z željo za uspehom. In končno Tony vendarle uspe, postane pravi kralj noči na premieri na Broadweju.

Glasbo za film so tudi tokrat napisali bratje Gibb, režiral pa ga je Sylvester Styllene, režiser in glavni igralec filma ROCKY.

Torej, vabimo vas tri ponedeljke zapored v kinodvorano Doma kulture, v Filmsko gledališče na premiere festovskih filmov, in sicer:

2. 4. ob 20. uri

TOOTSIE — ameriški, ljubezenska komedija. Režiser: Sydney Pollack

9. 4. ob 20. uri

MODRA STRELA — ameriški, akcijski. Režiser: John Badham

9. 4. ob 20. uri

OSTATI ŽIV-VROČICA SOBOTNE NOČI II. DEL — ameriški, melodrama. Režiser: Sylvester Styllone

KINO • KINO • KINO • KINO • KINO

REDNI KINO VELENJE

Četrtek, 29. 3. ob 18. in 20. uri
PLAMEN MASČEVANJA — indonezijski, akcijski. V gl. vl.: Barry Prima

Petek, 30. 3. ob 10., 18. in 20. uri
POŠASTI MORJA — ameriški, spektakl. V gl. vl.: Ann Turkel.

Sobota, 31. 3. ob 16., 18. in 20. uri

VIGILLANTE — ameriški, triler. V gl. vl.: Robert Foster.

Nedelja, 1. 4. ob 16. uri

OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY — VEČNA NASPROTNICA — risanka.

Nedelja, 1. 4. ob 18. in 20. uri

VIGILLANTE — ameriški, triler.

Ponedeljek in torek, 2. 4. ob 18. in 20. uri

SALON ZA MASAŽO — nemški, erotski. V gl. vl.: Lukas Amnash.

Sreda in četrtek, 4., 5. 4. ob 18. in 20. uri

VOJAKI PODZEMELJA — ameriški, kriminalka. V gl. vl.: Michael Beck

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 2. 4. ob 20. uri

MINI FEST '84

TOOTSIE — ameriški, ljubezenska komedija. V gl. vl.: Dustin Hoffman Režiser: Sydney Pollack.

KINO DOM KULTURE VELENJE

Četrtek, 29. 3. ob 20. uri

POŠASTI MORJA — ameriški, spektakl. V gl. vl.: ANN Turkel.

Nedelja, 1. 4. ob 10. uri

OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY — VEČNA NASPROTNICA — risanka.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 31. 3. ob 17. uri

OTROŠKA MATINEJA — TOM IN JERRY — VEČNA NASPROTNICA — risanka.

Sobota, 31. 3. ob 20. uri

PLAMEN MASČEVANJA — indonezijski, akcijski.

Nedelja, 1. 4. ob 18. in 20. uri

NORI ZAPORNIKI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Gene Wilder.

Sreda, 4. 4. ob 20. uri

SALON ZA MASAŽO — nemški, erotski.

KINO DOLIČ

Petek, 30. 3. ob 20. uri

NORI ZAPORNIKI — ameriški, komedija. V gl. vl.: Gene Wilder.

Torek, 3. 4. ob 20. uri

VIGILLANTE — ameriški, triler. V gl. vl.: Robert Foster.

KINO BRASLOVČE

Nedelja, 1. 4. ob 19. uri

POŠASTI MORJA — ameriški, spektakl. V gl. vl.: Ann Turkel.

Sreda, 4. 4. ob 20. uri

VIGILLANTE — ameriški, triler. V gl. vl.: Robert Foster.

KINO 16: ALEXANDER KLUGE, Patriotinja

(sobota, 31. 3. 1984 ob 19.00, kadalnica Kulturnega doma)

Kino 16 uspešno nadaljuje svoje sobotne projekcije. Tokratni film bo gotovo pritegnil v kadalnico KD tistega, ki vsaj površno sledi „fenomenu“ novega (mladega) nemškega filma. Alexander Kluge je namreč eden od iniciatorjev „Oberhausenskoga manifesta“, ki je leta 1962 promoviral „prvo generacijo neodvisnih“. Film Patriotinja (kot zanimivost naj omenim, da je med dramaturgi tudi Jürgen Habermas — teoretični predstavnik nemške kritične teorije) se tematsko veže na zadnjo sceno omnibusa „Nemčija jeseni“, ki je bil predvajan tudi na naši TV. Tam učiteljica zgodovine Gabi Teichert koplje v zasneženi pokrajini... ali koplje zaklonišče za 3. svetovno vojno ali pa koplje po nemški zgodovini. Sedaj koplje globlje. V svojih raziskovanjih se ukvarja z bombnimi napadi, s strankarskimi konferencami SPD, raziskuje zgodovino telesa, doživi evakuacijo veleblagovnice, pride v nasprotja s svojimi nadrejenimi, išče zveze med ljubezenskimi zgodbami in zgodovino... Vse to dela z lastnimi rokami, v praksi. Preizkuša orodje... ampak katero orodje moraš uporabiti za raziskovanje zgodovine?

S filmom M. fon Trotte, A. Klugea in filmom R. W. Fassbinderja na eni prihodnjih projekcij, Kino 16 pravzaprav zaokrožuje malo „retrospektivo“ novega nemškega filma.

(Vane Gošnik)

1. spomladanski trim smučarski tek

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje bo v petek, 30. marca 1984, organizirala 1. spomladanski trim smučarski tek v Topoški. Prišel se bo ob 16. uri na tekaški prog v Topoški, kjer so še ugodne snežne razmere.

Tek bo razdeljen na naslednje dolžine za posamezne kategorije: pionirji in pionirke bodo tekli na 2 km, članice in mladinci 4 km, mladinci in člani pa bodo lahko preizkusili svoje moči na 8 kilometrov dolgi progi.

Člani in članice bodo tekmovali v več starostnih kategorijah. Članice od 21. do 30. leta, 31. do 40. in od 41. let naprej; člani pa so razdeljeni v naslednje skupine: od 21-30 let, 31-40 let, 41-50 let in od 50 let naprej. Prvi trije v kategoriji pionirjev, pionirk, mladincev in mladink prejmejo medalje, tekmovalci v ostalih kategorijah pa spominsko svetilko.

V konkurenci članov, ekipno, bodo Terme Topoške podelile prehodni pokal. (upoštevali bodo najboljšo uvrstitev posameznika v vseh kategorijah članov). Vsi, ki se bodo teka udeležili, se bodo lahko osvežili v novem bazenu v Topoški. Organizator sprejema prijave uro pred štartom.

V ponedeljek, 2. aprila, ob 17. uri prireja Skupščina občine Velenje v skupščinski dvorani SO predavanje o

SODOBNIH SVETOVNIH VIDIKIH UREJANJA OKOLJA.

Predaval bo dr. AVUGUSTIN LAH. Vljudno vabljeni vsi občani.

Transportni stroški predstavljajo zelo visoko postavko